72ste JAARGANG No. 9469 DONDERDAG 17 NOVEMBER 1955

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen

Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

MINISTERS verlaten opgewekt mislukte Geneefse conferentie

„Koude oorlog"-spanningen zullen spoedig terugkeren

Genève. — De conferentie der vier ministers van buitenlandse zaken der vier grote mogendheden te Genève is gisteren geëindigd. In het slotcommuniqué wordt o.a. gezegd, dat de ministers openhartig en uitvoerig spraken over de drie punten waarvan de behandeling hun in de instructies van de chefs der regeringen werd toevertrouwd. De ministers kwamen overeen over het resultaat van de conferentie Verslag uit te brengen aan de chefs der regeringen en aan te bevelen dat de toekomstige loop van de besprekingen van ministers van buitenlandse zaken langs diplomatieke weg geregeld zal worden.

Wezen Sovjets vriendschap met Westen meer dan vijandschap?

De laatste redevoering die Molotov hield werd in conferentiekringen gematigd genoemd, alhoewel hij het Westen wederom beschuldigde dat het tracht geheel Duitsland op te nemen in een tegen de Sovjet Unie gericht militair bondsgenootschap. Zulks in strijd met de instructies van de regeringsleiders in Juli in Genève vastgesteld. Rusland — zo zeide Molotov — zal maatregelen blijven nemen ter vermindering van de internationale spanning.

Het plan van Eden tot het houden van vrije verkiezingen in geheel Duitsland op korte termijn houdt geen rekening met het feit, dat een herenigd Duitsland vredelievend en democratisch moet zijn — aldus Molotov.

MacMillan zeide, dat na het driedaags verblijf van Molotov in Moskou de geschillen van inzicht pas goed aan de dag waren getreden. Volgens de Engelse minister van buitenlandse zaken zijn er nieuwe krachten in de communistische wereld werkzaam.

Hij vroeg zich af of er niet iets waars zit in een opmerking, die hij eens [illegible] namelijk dat de Sovjet Unie de vriendschap met het Westen meer vreest dan de vijandschap.

De Amerikaanse minister Dulles zei- [illegible] waren geweest. Men moet niet te veel van dergelijke conferenties verwachten — was zijn conclusie.

Pinay zeide dat zolang het hechte blok van Oostelijke landen bestaat het Westen niet kan instemmen met de Russische eis tot ontbinding van zijn organisaties voor defensie.

Op de algemene receptie in de avond schudden de ministers en hun medewerkers elkaar hartelijk de handen. Een ambtenaar van de Amerikaanse voorlichtingsdienst zeide dat er een sfeer heerste die zou doen veronderstellen dat er iets was bereikt.

Dulles zeide bij zijn vertrek uit Genève, dat de conferentie in ieder geval verhelderend was geweest.

Amerikaanse regeringsfunctionarissen voorspelden gisteren na de volledige mislukking van de conferentie van Génève de terugkeer tot spanningen zoals die bestonden tijdens de koude oorlog. Volgens Reuter gaat Washington zich voorbereiden op een herwaardering van de Amerikaanse buitenlandse politiek, uitgaande van de veronderstelling dat de geest van Génève met opzet door de leiders van de Sovjet Unie is begraven.

In diplomatieke kringen in Londen [illegible] zeer teleurgesteld over het resultaat van de conferentie van Génève. Men oordeelt evenwel niet dat de klok nu ook is teruggezet tot voor de bijeenkomst van Juli.

In Parijs was men somber gestemd, hoewel men deze uitslag verwacht had. De Franse regering zal haar uiterste best doen om zo vroeg mogelijk de volgende bijeenkomst te organiseren. Pinay verklaarde niet een hervatting van de koude oorlog te verwachten.

Radio Moskou leverde geen commentaar.

[illegible] der van de West-Duitse [illegible] dat de Westelijke drie zich betrouwbare bondgenoten van het Duitse volk hadden getoond. De Sovjet Unie eist brutaal weg de Sovjetisering van geheel Duitsland op.

Nieuwe Lord Mayor deed intrede in Londen

Londen. — Duizenden Londenaars zijn dezer dagen getuige geweest van de traditionele optocht ter gelegenheid van de ambtsaanvaarding van de nieuwe Lord Mayor van de stad. Dit maal was het een bijzonder kleurig gezicht, toen 11 versierde wagens, die de „wolindustrie in de loop van de geschiedenis van de stad" uitbeeldden, door de straten trokken, voorafgegaan door militaire eenheden te paard, fanfarekorpsen en de nieuwe burgemeester temidden van de leden van het gemeentebestuur. De keuze van het onderwerp voor de optocht hing samen met het feit, dat de nieuwe Lord Mayor, Cuthbert Akroyd, aan het hoofd staat van een wolbedrijf, dat reeds twee eeuwen eigendom van zijn familie is.

Hevig gevecht aan boord van schip

800 passagiers slapen door ruzie van bemanning heen

Liverpool. — Er is hevig gevochten onder de bemanning van het Canadese passagiersschip Empress of Canada toen het schip de Cycle opstoomde naar Liverpool, aan het eind van de reis van Canada naar Engeland. Meer dan 500 passagiers hebben door het grootste deel van het gevecht heengeslapen. Ooggetuigen verklaarden dat op zeker ogenblik door minstens 100 bemanningsleden gevochten werd en dat er van hen minstens vijf verwondingen hebben opgelopen. In een officiële verklaring, die door de Canadian Lines is uitgegeven nadat het schip voor de wal was gekomen, werd echter gezegd dat slechts ongeveer 15 bemanningsleden bij de twist betrokken waren. Volgens deze verklaring werden twee man gewond.

Sinds enige weken verzorgt Artis in Amsterdam een jonge haas. [illegible] moeilijk om deze beestjes in gevangenschap in leven te houden. De haas werd verwaarloosd binnen gebracht en nu is het de taak van de 14-jarige oppasser Jaap, om het beestje met de zuigfles te verzorgen.

Symbolisch kanongebulder maakt Brazilianen nerveus

Rio de Janeiro. — Zwaar kanongebulder van het scheepsgeschut van de Braziliaanse vloot heeft gisteren in Rio de Janeiro de overdracht van het commando over de Braziliaanse vloot door Admiraal Pena Boto aan Admiraal Carlos da Silveira Carneiro ingeluid.

Admiraal Boto werd uit zijn functie ontheven na de staatsgreep van verleden week.

Aangezien het afvuren van de kanons niet was aangekondigd bracht het een zenuwachtige stemming teweeg. De bevolking vreesde een nieuwe staatsgreep. De nieuwe regering oordeelde het nodig via een extra radiouitzending de reden van het kanongebulder mede te delen.

De Britse ambassadeur in Caïro heeft opdracht gekregen de Egyptische premier, kolonel Nasser, van het besluit op de hoogte te stellen en met hem de volgende stappen in de ontwikkeling van de Soedanese zelfbeschikking te bespreken.

Aler optimistisch over toekomst van Nederlandse burgerluchtvaart

Arnhem. — De president-directeur van de KLM, de heer I. A. Aler, heeft voor de Gelderse industriëlen in Arnhem gesproken over de toekomst van de Nederlandse burgerluchtvaart, ten aanzien waarvan hij geen pessimistisch geluid liet horen. Als wij, aldus de heer Aler, gelegenheid krijgen met de vele mogelijkheden te experimenteren en de ijzeren- en bamboegordijnen eerlang zullen worden opgetrokken, zal de KLM met haar vijftienduizend man personeel een belangrijke instelling blijken te zijn in het internationaal luchtvaartverkeer.

In zijn terugblik over de afgelopen 36 jaar, waarin Plesman de KLM zozeer een rol heeft gegeven in de ontwikkeling van het verkeer door de lucht, schetste de heer Aler overigens reeds, hoezeer de KLM van een klein zaakje is uitgegroeid tot een maatschappij met een wereldnaam. Van de wereldomzetten heeft de KLM thans honderd miljoen dollars op haar naam staan.

Voorts merkte de heer Aler op, dat de toeneming van het luchtvaartverkeer thans ongeveer 30 procent bedraagt. De markt ziet er dus goed uit, maar is op de eerste plaats afhankelijk van de mogelijkheden, zowel van verbetering en van rentabiliteit als van uitbreiding van comfort en daarbij zal ook een tariefsverlaging mogelijk moeten worden gemaakt. Dit laatste heeft de KLM al gedaan en ofschoon nog overwogen wordt de eerste klasse-tarieven te verhogen van 5 tot 10 procent, doet deze overweging toch niets af aan het streven bij de KLM om door betere efficiëncy het vliegen goedkoper te maken. Niettegenstaande de toeneming van het luchtverkeer is het aantal mensen, dat nog altijd een overtocht per schip prefereert boven een vliegtocht, nog zeer groot, naar de heer Aler opmerkte, is de verhouding ongeveer 62 procent tegen 38 procent luchtpassagiers.

Met betrekking tot de toekomst van de KLM merkte de heer Aler op, dat hierbij ook rekening moet worden gehouden met de lange levertijd van nieuwe vliegtuigen, een feit, dat een maatschappij voor niet gemakkelijke opgaven stelt. De nieuwe vliegtuigen, die het misschien mogelijk maken in 8 [illegible] Schiphol naar New York te vliegen, zullen een bedrag van 150 tot 200 miljoen vergen en dit zal natuurlijk alleen mogelijk blijken als we toegang houden tot de kapitaalsmarkt, aldus de heer Aler, die de mening is toegedaan, dat er verbeteringen kunnen worden aangebracht en gunstiger verhoudingen kunnen worden gevonden in het „lift- en drift-beeld". Onderzoekingen op dit gebied, houden de beste verwachtingen in, aldus de heer Aler.

Corps boordtelegrafisten K.L.M. bestond een kwart eeuw

Amsterdam. — Dinsdag hield het corps boordtelegrafisten van de K.L.M. een receptie aan op Schiphol. Op 13 October was het 25 jaar geleden, dat voor het eerst een K.L.M.-vliegtuig van Schiphol vertrok met een volledige radio-zendontvangstinrichting, een peil-installatie en een radio-telegrafist aan boord. Dat was 13 October 1930, toen de Fokker F-9, „De Adelaar", naar het Verre Oosten een dienst begon onder Smirnoff met I. A. Aler als tweede bestuurder en O. L. Strijkers als telegrafist.

President-directeur Aler en de heer Strijkers voerden op de receptie onder anderen het woord. De chef van het corps boordtelegrafisten, de heer W. van der Smagt, releveerde, dat na de oorlog van de 39 boordtelegrafisten er nog maar 13 over waren; 26 hadden de dood gevonden in concentratiekampen, luchtslagen of bombardementen. Spreker schetste de wederopbouw van het corps. De eerste telegrafisten, die bij de K.L.M. in dienst werden genomen, werden gerecruteerd uit het corps scheeps-telegrafisten van Radio-Holland, de heren P. Pronk en H. Dence, die 16 November 1930 bij de K.L.M. kwamen. Van deze datum af bestaat dus het corps boordtelegrafisten.

Woensdagavond werd een feestavond aangeboden door de vereniging van K.L.M.-boordtelegrafisten.

„Southern Cross" weer in onze haven

Willemstad. — De „Southern Cross", het tweede schip van de Peninsular en Occidental Steamship Co. dat, gelijk de „Amigoe di Curacao" enkele weken reeds wist te melden, een geregelde dienst van Curacao naar Miami begonnen is, liep gisteren onze haven weer binnen.

Intussen is het vaarschema van het passagier/vrachtschip iets veranderd. Na de eerste reis bleek het beter om eerst, na Miami Aruba aan te doen. Vervolgens gaat de route via La Guaira naar Curaçao en dan Sta. Maria. Zoals bekend liep de „Southern Cross" eerst Curaçao aan.

Er blijkt nu reeds een grote belangstelling voor het schip te bestaan in het buitenland en op de Antillen. Er zijn voor de eerstkomende drie reizen reeds veel hutten besproken. Ook op Curaçao zijn veel personen die deze unieke manier van reizen naar Miami, nl. per schip (de „Southern Cross" is het eerste schip op de dienst Miami-Curaçao) aantrekkelijk vinden.

Het zou ons dan ook niets verwonderen indien vele eilandbewoners spoedig met dit vriendelijke en gezellige schip een rondtrip maken naar Miami en terug in 14 dagen.

De kapitein van het schip vertelde ons gisteren dat de verwachtingen voor de „Southern Cross" gunstig zijn. Het schip is hedenochtend vroeg naar Sta. Maria, Colombia, vertrokken.

Het eeuwfeest van het St. Elisabeths Hospitaal

Willemstad. — Ter plechtige herdenking van het feit, dat de Zusters van Breda een eeuw geleden de ziekenzorg op Curaçao op zich namen, zal Mgr. A. v.d. Veen Zeppenfeldt op Zaterdag 3 December a.s. des morgens om half negen in de Pro Kathedrale Kerk van Santa Anna een Pontificale H. Mis opdragen.

Des avonds te 8 uur vindt op de patio van het Thomas College naast het Ziekenhuis een receptie plaats, waarvoor eenieder is uitgenodigd en tijdens dewelke een octet onder leiding van de heer J. Rijpkema, alsmede een Fraterskoor onder leiding van Frater Fidelius voor een gepaste muzikale omlijsting zal zorgen.
omlijsting zal zorgen. Een aantal sprekers zal het woord voeren.

Donderdag 17 November werd Mevr. J. J. de Calonne Meister te Den Haag 106 jaar. Zij is de op-één-na-oudste inwoonster van Nederland. Mevr. Calonne-Meister mag nog graag de plaatjes bekijken in kranten en tijdschriften, maar het lezen gaat niet meer zo vlot.

„Ile de France" wordt over enkele jaren vervangen

New York. — De Compagnie Transatlantique deelt mede, dat voor de maatschappij het volgend jaar een passagiersschip van 53.000 a 55.000 ton op stapel wordt gezet ter vervanging van de „Ile de France".

Het schip zal 2.000 passagiers kunnen vervoeren en een snelheid van 31 knopen hebben. De bouw zal vier jaar duren.

Uitvaartdienst voor Madame Coty

Parijs. — In de Madeleine, in het centrum van Parijs, is de uitvaartdienst gehouden voor mevrouw Coty, de echtgenote van de Franse president. De dienst werd bijgewoond door vele autoriteiten, onder wie de aartsbisschop van Parijs, mgr. Feltin, en premier Faure.

ARUBA nam afscheid van sympathieke KNSM-kapitein

Oranjestad. — De meeste recepties, aldus de algemene bewering, zijn eigenlijk alle hetzelfde, maar dan toch niet die van gisteravond aan boord van de „Oranjestad" van de K.N.S.M., ter gelegenheid van het afscheid van kapitein J. T. Menage. De Chef Hofmeester Doodewaard had „slechts" 35 reizen met de „Oranjestad" gemaakt en die wist wel hoe het de vele gasten naar de zin te maken.

Er waren vele gasten, die van de vriendelijke uitnodiging van de agent van de KNSM, de heer H. v.d. Linden, gebruik hadden gemaakt om afscheid te nemen van gezagvoerder Menage, die thans zijn laatste reis maakt in dienst van de maatschappij. Onder hen bevonden zich de Gezaghebber en mevr. Kwartsz, alsmede de onlangs bevorderde Majoor der Mariniers A. de Keyzer en echtgenote. Het was een receptie, welke zich kenmerkte door de gezellige sfeer.

Toevallig waren wij getuige van een gesprek tussen twee „ouwe rotten", bevaarders van de wereld- en levenszeeën. De een was kapitein Menage, de ander de heer H. Kemmink, die elkaar reeds in 1914 of 1915 hadden ontmoet. Op het ss. „Ceres", onder commando van kapitein Schenker, werd 3e stuurman Menage afgelost door 3e stuurman Dros — de onlangs gepensioeneerde kapitein — waardoor stuurman Menage de dans ontsprong, want de „Ceres" liep in de Oostzee nabij het plaatsje Hudingsfall op een mijn en zonk in 9 minuten. Op de „Ceres" voer de heer Kemmink op dat moment als bediende en maakte zijn tweede schipbreuk mee. Dat was in het jaar 1915, toen Kemmink 13 jaar oud was. Zijn eerste schipbreuk was met het ss. „Kidonio Horn" uit Lubeck van de Oostzee Maatschappij met een lading erts.

Nadat de „Ceres" in de golven verdwenen was en men ternauwernood aan de zuiging van het zinkende schip was ontkomen, liet een Duitse torpedobootjager de schipbreukelingen in de steek. Zij werden later opgepikt door een Zweedse schoener, die hen door de fjorden naar Malmö bracht en kwamen langs de plaats waar de „Hornboot" schipbreuk had geleden.

De derde schipbreuk maakte Kemmink mee op 16 maart 1916 met de „Tubantia", welke door een Duitse torpedo in de Noordzee ten onder ging. Inmiddels was stuurman Menage overgeplaatst naar de „Jason", toen een van de grootste KNSM-vrachtschepen. Na de verschillende rangen te hebben doorlopen, behaalde hij in 1922 zijn diploma als 1e stuurman.

Het gesprek tussen de kapitein en Kemmink ging natuurlijk over vroeger jaren, waarbij namen van oude bekenden werden opgehaald, zoals bv. die van hofmeester Klaas Kuyt. Daardoor kwamen wij aan de weet, dat kapitein Menage als stuurmansleerling reeds in 1912 op Aruba was geweest om er met zijn schip fosfaat te laden, dat hij op de oude „Baralt" had gevaren met als thuishaven Willemstad en spoedig bleek het, dat de wereld toch maar klein is, want wij hadden de heer Menage al tientallen malen ontmoet op verschillende plaatsen op het Westelijk halfrond.

Een grote verrassing, welke gezagvoerder Menage op bijzonder hoge prijs stelde, was de aanbieding namens de gezamenlijke consuls door mevr. J. M. Pichardo, de echtgenote van de Dominicaanse consul, van een broche voor zijn vrouw. Met trots liet hij ons het kleinood zien. Bij de aanbieding waren aanwezig, behalve de heer en mevr. Pichardo, de heer en mevr. Jose Della Tegna, consul van de Republiek Panamá en de heer en mevr. Van der Linden.

De gezellige drukte tijdens de afscheidsreceptie van K.N.S.M. kapitein Menage aan boord van de Oranjestad.

Curacaos Comité wil Surinaamse neomisten voor bezoek uitnodigen

Eerw. Heren BERENOS en LIM-APO ontvangen op 8 Dec. de heilige wijding van het Priesterschap

Willemstad. — Wij meldden reeds eerder, dat in december as. in Brazilië twee Surinamers tot priester gewijd zullen worden. Het zijn de Eerw. Heren Berenos en Lim-Apo. Daar beiden nog banden met de Antillen hebben, heeft zich alhier een comité gevormd, dat gelden wil bijeen brengen teneinde beide Eerw. Heren na hun wijding naar Curaçao te doen overkomen. Ook op Aruba en in Suriname zelf hebben zich soortgelijke comité's gevormd.

Het Curaçaose comité deed ons een afschrift toekomen van een brief van de Eerw. Heer Berenos, welk schrijven wij hieronder in zijn geheel weergeven.

„Niet in de gelegenheid zijnde aan iedereen persoonlijk te schrijven, deel ik langs deze weg aan vrienden, kennissen en belangstellenden mede, dat de Eerw. Heer Rudolf Egbertus Lim-Apo en ik, door de Oneindige Barmhartigheid van God op 8 december 1955, uit de Eerbiedwaardige handen van Zijne Hoogwaardige Excellentie Mgr Johannes Muniz C.ss.R., de heilige Priesterwijding zullen ontvangen, in de kathedraal te Barra de Rio Grande, in de staat Bahia.

Met innige dankbaarheid vraag ik de zegen van God over allen, die mij op stoffelijk en op geestelijk gebied geholpen hebben tot het verwezenlijken van dit heilig ideaal.

Diaken André Frans Bérénos
Seminarie Maior Sao Jose.
Mariana — Minas
Brasil."

Adres van Bahia:
[illegible] Episcopal
[illegible] a de Rio Grande
Estado de Bahia
Brasil.

In verband met het bovenstaande deelt het Comité nog het volgende mede:

De Eerw. Heer Lim-Apo heeft Curaçao nog niet bezocht, maar heeft nog vele vrienden en kennissen op Curaçao en Aruba, die hij tijdens zijn jeugd op de St Paulusschool en later als onderwijzer op deze school en daarbuiten heeft gemaakt.

Met de Eerw. Heer Bérénos is de zaak anders gesteld. Na de St Willibrordusschool te hebben doorlopen en enige jaren als automonteur in Suriname te hebben gewerkt, vertrok hij naar Curaçao, waar hij ruim 12 jaren dienst heeft gedaan bij de C.P.I.M. in de afdeling T.A. Zijn persoonlijkheid is de reden waarom hij overal en onder alle lagen van zijn landgenoten Curaçaoënaars vrienden wist te maken. Het verenigingsleven trok hem sterk aan, terwijl hij het Rode Kruis een warm hart toedroeg. Toen ongeveer twee jaar geleden het 10-jarig Kruis van Verdienste werd uitgereikt, heeft het Bestuur van de Colonne hem ook niet vergeten, alhoewel hij niet hier vertoefde.

Na rijp beraad zegde hij in april 1949 de Maatschappij zijn diensten op en vertrok naar Suriname, om op 15 juli d.a.v. naar Brazilië te vertrekken, teneinde aldaar zijn priesterstudie te beginnen. Door de genade Gods en de sterke wil zielen voor God te gaan winnen, werd zijn arbeid in november 1953 bekroond, toen hij samen met de Eerw. Heer Lim-Apo de 4 kleine wijdingen ontving. In juni/juli van dit jaar ontvingen beide heren de wijding van het Subdiaconaat en het Diaconaat, welke laatste wijding hen op 17 juli tijdens het Eucharistisch Congres door Mgr St. Kuypers C.ss.R., bisschop van Suriname, die dit Congres heeft bijgewoond, werd toegediend.

Op 8 december as., het Feest van Maria Onbevlekt Ontvangenis, zullen de Eerw. Heren Bérénos en Lim-Apo, zo het God behaagt, de wijding van het H. Priesterschap ontvangen. Hun landgenoten in Suriname, Curaçao en Aruba hebben gemeend deze gelegenheid niet ongemerkt te laten voorbijgaan. In elk dezer gebieden is men bezig geld bij elkaar te brengen om hen in hun midden te krijgen. Dit is op de eerste plaats mogelijk, omdat de neomisten van hun overste toestemming hebben gehad met verlof te gaan.

Op Curaçao is daartoe opgericht het „Comité ter huldiging Surinaamse Priesters". De ontvangen gelden zullen worden aangewend de reiskosten Suriname — Antillen te bestrijden en verder voor het aanbieden van nuttige geschenken.

Het Comité, bestaande uit Pater Brada O.P., Dr Berkenveld, de dames Chang en Wever en verder de heren Wijngaarden, De Rooy, Da Silva, Chin, Shak Shie, Dikmoet, Van Mulier, Van Rijn en LoFo-Wong, doet een beroep op u deze actie te steunen.

De huldiging zal bestaan in het bijwonen van de H. Mis met zoveel mogelijk nadering tot de H. Communie in de kerk van de H. Familie, welke H. Mis door een der neomisten (pas gewijde priesters) zal worden opgedragen. In de Club J.P.F. zal gelegenheid zijn contact te maken met de priesters.

Tot slot nodigt het Comité eenieder uit en heel speciaal de katholieke Surinamers gedurende deze tijd veel te bidden voor de Eerw. Heren Bérénos en Lim-Apo, opdat zij hun wijding waardig mogen zijn en heilige priesters mogen worden.

Een eeuw ziekenzorg op Curacao

Stichting Sint Elisabeths Gasthuis was laatste en mooiste daad van Maatschappij van Weldadigheid

Willemstad. — Over de ziekenverpleging op de Nederlandse Antillen in oude tijden zijn de berichten uiterst schaars. In een instructie van 28 Mei 1764, door de Compagnie vastgesteld voor de Directeur Jean Rodier, wordt wel gesproken over de zorg voor zieke slaven, doch nergens blijkt waaruit die verzorging bestond. Het is dan ook niet waarschijnlijk, dat er openbare ziekeninrichtingen voor de slaven op de West-Indische eilanden bestonden.

Bovenstaande gegevens ontlenen wij aan de Encyclopedie van Nederl. West Indië, en zij zijn interessant in verband met de eeuwfeest-viering van de Curaçaose zieken-verpleging door de Zusters van Breda, welke voor de deur staat.

Een „Lands hospitaal" had men op Curaçao reeds zeer vroeg, maar daar werden waarschijnlijk geen slaven verpleegd. Bij Teenstra lezen wij over twee hospitalen; „Het Zuid-Westelijke gedeelte van Otrobanda zijnde een vervallene achterbuurt, wordt Carthagena of Waterloo genoemd, zijnde door de kromme gangetjes een recht (Of liever krom) doolhof, tussen omgevallen muren en doornstruiken; echter vindt men hier ook het civiele en militaire hospitaal voor de zieken van de marine en het garnizoen, alsmede voor vreemdelingen, welke zouden mogen verkiezen, hier verpleegd te worden. Hetzelve is een particulier huis van de Heer H. Schotborgh Jr. welke hetzelve voor twee jaren aan het Gouvernement verhuurd heeft. Behalve de ruime luchtige zalen heeft dit huis nog het voordeel van aan het Rifwater uit te komen, zodat men de zieken hier gemakkelijk met pontjes kan aanvoeren, ofschoon het voormalige landshospitaal aan de Oostzijde der haven nabij het fort Nassau een veel geschiktere ligging had.

Merkwaardig is wel, dat dit erf Carthagena in 1945 door het St. Elisabeths Gasthuis werd aangekocht; het oude ziekenhuis werd ingericht als verpleegstershuis:

In 1952 werd hiernaast een geheel nieuw verpleegstershuis gebouwd en het verdere van het terrein werd gebruikt voor de bouw van nieuwe afdelingen voor kinderen en vrouwen.

Toen Mgr. Niewindt op 31 Maart 1828 een brief richtte aan de Commissaris Generaal van de W.I. Kolonie, waarin hij voor het eerst officieel de belangen van zijn volk bepleitte, had hij reeds aangestuurd op de inrichting van een armbestuur en het samenstellen van een armenkas ten behoeve van de R. K. noodlijdenden.

Het Bestuur deed niets, maar Niewindt zette zijn schouders onder dit werk en legde de grondslagen voor een maatschappij van weldadigheid, waaruit later een Begrafenis societeit groeide. De laatste en mooiste prestatie van deze maatschappij, was de stichting van het nu jubilerende St. Elisabeths Gasthuis.

Op 19 December 1830 kon Niewindt de door den Gouverneur goedgekeurde statuten aan het volk bekend maken.

Slachtoffers van armoede

In zijn preek zeide de pastoor o.a. „Eindelijk zie ik in zoverre een gedeelte mijner vurige wensen vervuld; eindelijk zie ik een werk tot stand gebracht, hetwelk ik gedurende zes jaren niet opgehouden heb te verlangen en tot hetwelk ik u thans zeg, verscheiden pogingen heb aangewend, ofschoon zij tot nu toe vruchteloos waren gebleven. Want hoe toch zou ik een onverschillig aanschouwer hebben kunnen blijven van zoveel ellende, welke ik hier gevonden heb, die zich bij iedere voetstap kenbaar maakte en dagelijks vermeerderd wordt, zonder dat er enig hulpmiddel bestond om in derzelve te voorzien. Immers hoe menigmaal hebben wij in de kranken die wij volgens onze heilige Godsdienst de laatste genade-middelen toedienden, de slachtoffers hunner uiterste armoede aangetroffen? Hoevele zodanige ongelukkige natuurgenoten hebben wij gevonden die op de harde grond uitgestrekt, zonder voedsel, zonder geneesmiddelen met de ziekte worstelden, die voornamelijk uit gebrek ontstaan waren en nu geheel hulpeloos het graf als enige redmiddel uit hun droevige toestand verbeidden.

Doel der in 1830 opgerichte Maatschappij was, voor de behoeftige bevolking een armenfonds te stichten, waardoor de eerste nood der lijdenden werd gestild en de verzamelde penningen als aalmoezen rondgedeeld onder degenen, bij wie het nijpend gebrek tot het hoogste was geklommen.

Een volledige geschiedenis der R.C. Maatschappij van Christelijke Weldadigheid zou een boek op zichzelf vullen. Maar we moeten ons beperken tot de oorsprong van het St. Elisabeths Gasthuis.

Verpleging in particuliere woning

In het jaar 1844 kwam op Curaçao de Eerw. Heer J. L. van Roermond, die hier bleef tot 1863 en de eerste jaren kapelaan was op Otrobanda en tevens voorzitter van de genoemde Maatschappij.

Ouden van dagen wisten omstreeks 1922 nog te verhalen hoe deze priester op edelmoedige wijze zich het lot van zieken en armen aantrok en dat hij, gesteund door een weldadige vrouw Petronilia Levi, in haar huis verscheidene zieken, vooral vreemde zeelieden liet verplegen.

Door zijn toedoen kwam toen ook een vereniging tot stand met het doel de arme afgestorvenen een meer passende begrafenis te geven.

Haar naam was „R.C. Begrafenis-sociëteit „Christelijke Weldadigheid", en het doel was, „om aan die leden der R.K. Kerkgemeente, die verlaten stierven, of wier nagelaten betrekkingen zo arm waren, dat zij de kosten van een menswaardige begrafenis niet konden dekken, daartoe hulp te verlenen."

Deze onderstand bestond in de eerste tijd alleen in het verschaffen van een eenvoudige doodkist.

Want hoe was in die dagen een begrafenis op Curaçao?

In de buitendistricten werden armen en slaven in een kist van gevlochten palmbladeren aan de schoot der aarde toevertrouwd. Maar in de stad waren zij er veel erger aan toe. Op de begraafplaats stond een houten lijkkist met schuifdeksel steeds gereed voor algemeen gebruik. De overleden armen en vreemdelingen werden meestal in die kist uit het sterfhuis naar het kerkhof gedragen en daar weer uit de kist genomen en dan zonder meer in den grafkuil neergelegd.

In 1833 echter werd Kapelaan van Roermond pastoor op Santa Rosa en zijn opvolger als president van de de R.C. Begrafenissocieteit werd de Eerw. Heer F.E.C. Kieckens, Tilburgenaar van geboorte, die in 1849 als diaken uit Holland was vertrokken en het jaar daarop hier was priester gewijd.

De nieuwe president oordeelde en niet ten onrechte, dat het gebied der Christelijke Weldadigheid grotere ruimte beslaat dan zeven voet lengte en drie voet breedte, de omvang van een grafkuil; en daarom stelde hij in de Bestuursvergadering van 13 Aug. 1854 voor ook een ziekenfonds te stichten.

Dit plan echter bleek geen levensvatbaarheid te hebben, want in 11 maanden tijds tot Juli 1855 was er niet meer dan *f* 25.— voor dat doel bij het Bestuur ingekomen.

Kapelaan Kieckens liet echter de moed niet zinken, maar kwam in Febr. 1855 met een nieuw voorstel, dat niet minder beoogde, dan de oprichting van een hospitaal ter verpleging van de arme zieken.

„BINNEN EEN WEEK"

De benoeming van de inspecteur van het onderwijs

Willemstad. — Bij de behandeling van het overeenkomstige artikel van de begroting 1955 op 19 juli jl. heeft de Minister van Onderwijs op een desbetreffende vraag geantwoord, dat „naar alle waarschijnlijkheid binnen een week" de benoeming van een nieuwe inspecteur van het Onderwijs tegemoet gezien zou kunnen worden, aldus het V.V. op de Landsbegroting '56. Nu inmiddels meer dan drie maanden verlopen zijn, zou gaarne vernomen worden of ten aanzien van deze benoeming misschien moeilijkheden gerezen zijn, welke de gedane toezegging illusoir hebben gemaakt, dan wel of de door de Minister vermelde termijn van een week in dit verband als een zg. orde van grootte moet worden opgevat. In elk geval dient het, aldus enkele leden, als onjuist bestempeld te worden, dat eerst nadat een oproep in de plaatselijke pers enkele in de Antillen woonachtige personen naar de vacante betrekking hadden gesolliciteerd, hiervoor in de Nederlandse bladen advertenties zijn geplaatst. Het behoeft geen betoog, aldus de leden aan het woord, dat een dergelijke handelwijze ontegenzeggelijk een klap betekent in het aangezicht van alle personen, die in eerste instantie hadden gesolliciteerd. Hiermede wordt immers op een duidelijke en niet mis te verstane wijze aangegeven, dat geen dier sollicitanten in aanmerking kon komen voor een benoeming als zodanig. Gaarne zou tenslotte vernomen worden of inmiddels zodanige zekerheid verkregen is omtrent deze benoeming, dat opnieuw een definitieve termijn vermeld kan worden, waarbinnen deze tegemoet kan worden gezien.

Komen naar de Antillen

Willemstad. — Met de „Isis", die op 24 november as. te Curaçao wordt verwacht, bevinden zich de navolgende passagiers met bestemming Curaçao: fam. L. Munsterman—van Tiel en zoontie, mevr. A. Lashley—v.d. Drift en zoon, fam. J. Hoogenhout—de Pater en dochterje en mevr. P. M. Wielsma—Wilhelm en zoontje.

Isla zag Koninklijk Bezoek in kleuren

Emmastad. — Gisteravond werden in het openluchttheater Asiento twee voorstellingen gegeven van de kleuren slides van en over het bezoek van de Koningin en de Prins der Nederlanden aan de rijksdelen in de west. Was de zaal tijdens de eerste voorstelling voor de jeugd uitpuilend bezet; de tweede voorstelling deed het niet minder goed, want de poorten moesten voor het officiële aanvangsuur reeds worden gesloten omdat er geen mens meer bij kon.

De heer A. W. Vogelsang, bibliothecaris van de openbare leeszaal en de eilandelijke boekerij opende de avond met een kort woord ter introductie van hetgeen zou worden geboden.

En dat was het resultaat van de werking van sluiter en diafragma, waarbij de heer Ad. Versney voor de verklarende tekst zorg droeg, want de avond van gisteren stond in het teken van de fotografie als belangrijk documentatie middel. Dat de plaatjes buitengewoon in de smaak vielen bewees wel het gul applaus, dat na de voorstelling opklonk.

Voorts werd nog vertoond het volledige journaal van Polygoon van uit- en thuisreis van het Koninklijk Paar.

Bijzondere Antilliaanse zegels

Willemstad. — Naar wij van welingelichte zijde vernemen ligt het in de bedoeling van de Posterijen der Nederlandse Antillen om op of omstreeks 5 Dec. van dit jaar een serie bijzondere postzegels te laten verschijnen ter gelegenheid van de 21ste jaarvergadering van de Caraibische Commissie, die op deze datum op Aruba wordt gehouden.

De serie bestaat uit twee zegels. De eerste is van 25 cts., voorstellende een gedeelte van de raffinaderij van de LAGO met opdruk; Nederlandse Antillen, Caraibische Commissie 5 December 1955. Deze zegel zal zeer waarschijnlijk een driehoekszegel zijn.

De tweede zegel heeft een waarde van 15 cts. en toont een strandbeeld (Palm Beach) en heeft dezelfde opdruk. Wij vernamen dat de Landsminister deze bijzondere postzegels reeds heeft goedgekeurd en dat toestemming voor de uitgave van de serie is verleend.

MIJNWERKERS VERTROKKEN

Willemstad. — Met een speciale charterreis van de „Antilia" zijn met dit schip 85 werknemers van de Curaçaose Mijn Maatschappij naar hun gezinsleden naar Montserrat vertrokken.

Een letter te veel

Willemstad. — Bij de woorden van gelukwensen, die wij gisteren richtten aan het adres van de heer Elvers, lid van de Henderson-directie alhier, vermeldden wij zijn naam steeds abusievelijk als Helvers. Verwarring heeft het bericht niet gebracht. De heer Elvers immers is op ons eiland een zo'n bekende figuur, dat men de jubilaris direct kon herkennen.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

Het voorkomen van verkeersongevallen

(Buiten verantwoordelijkheid der Red.)

In Uw editie van Maandag las ik onder de kop: Beperk de Verkeersongevallen o.m.: „Fietsers voerlieden en ruiters mochten ook wel eens naar verkeersregels worden gevraagd" Hier wil ik nog aan toe voegen.... ook buschauffeurs en huurwagenchauffeurs. Ja, mhr de Redacteur, misschien is het U ook opgevallen hoe ze met hun auto's door het verkeer jagen, want rijden kan men het niet meer noemen. Rijdt men bijvoorbeeld op een rechte weg, en staan er langs de kant H-borden voor busjes dan kan men er op rekenen dat men plotseling op de rempedaal moet springen om een aanrijding te voorkomen. Indien de buschauffeur het geknars en gepiep der remmen hoort, kijkt hij in de meeste gevallen spottend om, niet nalatend een mooie verwensing aan het adres van de geschrokken autobestuurder te richten. Ik meen, dat in het afgelopen jaar, volgens de politierapporten, aanrijdingen door autobusjes veroorzaakt, zeer talrijk waren. Hetzelfde maar ook in andere vorm geldt voor sommige huurautobestuurders. Ook zij hebben waarschijnlijk nooit van het bestaan van de maximum snelheid gehoord".

De één probeert de ander in te halen om zo het eerst de klanten te pakken te krijgen. In hun dolle haast houden de heren er geen rekening mee dat er ook andere auto's op de weg rijden. Men wordt ingehaald en gesneden en indien men op hun gejacht geen acht slaat, wordt men van de rijweg afgeduwd. Wat kan men anders doen dan naar rechts uithalen, en langzaam rijden? Hoe dikwijls wordt men niet in bochten of zelfs kruispunten ingehaald. Ja, mhr de redacteur, zij zijn het meestal, die met hun auto vol passagiers over de rijweg vliegen en de levens van de inzittenden in gevaar brengen. Ik stem ten volle in met de opvatting van de briefschrijver in Uw blad van Maandag j.l.: "Verkeersongevallen kunnen misschien niet uitgesloten worden, maar stellig worden beperkt door afdoende maatregelen te treffen."

Een autobestuurder

SON OF SINBAD

De filmliefhebbers kunnen dit weekend hun hart opluchten in CINELANDIA met „SON OF SINBAD" in Superscope en technicolor.

Rond de legendarische figuur van Sinbad heeft Hollywood nogal diverse verhalen weten te fantaseren. Zo wil het verhaal in deze nieuwe versie, dat de held de zoon van Sinbad, de zeeman, is. Samen met zijn vriend en raadgever Omar gaat hij op avonturen uit. Het paleis van de lieftallige prinses kiest hij uit als vermaakcentrum, waar hij prinses én kameniers het hof maakt. Het gevaar van onthoofding over het hoofd ziend, riskeert hij zijn leven. Eerst wanneer hij in de gevangenis zit, ziet hij zijn waaghalzerijen in, evenwel te laat. Vrouwe Fortuna is hem echter goedgezind, want wanneer de koning van Bagdad door troepen van een andere heerser belaagd wordt, weet Sinbad gedaan te krijgen zijn vrijheid te bewerkstelligen in ruil voor een te bewijzen dienst. Deze bestaat uit het contact opnemen met de veertig dieven en de pas afsnijden van de vreemde troepen, die een geheim wapen in hun macht hebben. Sinbad kwijt zich uitstekend van zijn taak en wordt onderkoning in het Rijk.

Om deze film zo aantrekkelijk mogelijk te maken heeft R.K.O. een hondertal dames gebruikt. En neemt het niet zo nauw met de uitbeelding van de veertig dieven door charmante dames. De dansscènes hebben in dit product een buitengewone plaats ingenomen en spelen een dominerende factor. Terwijl zij door hun pikante voorstelling soms prikkelend werken.

Interpretanten zijn Dale Robertson, Vincent Price, Sally Forrest, Lili St. Cyr en Mari Blanchard.

„L'HEROIQUE MR. BONIFACE". Onder deze titel brengt een franse filmmaatschappij via „Centro-film", de populaire franse comediant Fernandel op het witte doek van Roxy.

Zoals altijd is Fernandel weer groots in dit product. Op meeslepende wijze en met zulk een verve weet hij de „movie-goers" zijn komische eigenschappen ten toon te spreiden, dat het een lust is het te zien. Het publiek zal het uitproesten van de lach, wanneer onze vriend Fernandel kennismaakt met figuren van de onderwereld. De moeilijke positie, waarin hij komt te verkeren en de manier, waarop hij de gangsters onschadelijk maakt vormen het thema van deze humoristische rolprent. Fernandel danst, zingt en zorgt voor de nodige hilariteit, wanneer hij het meisje zijner droom verovert.

In het Frans met HOLLANDSE TEKST.

IS ER IETS VAN U BIJ?

Willemstad. — De navolgende voorwerpen zijn gevonden: zwarte plastic portemonnaie inh. ½ Lot Landsloterij trekking 10-11-55; 3 foto's en 1/12 Lot Landsloterij trekking 10-11-55; nikkelen sleutel; blauwe Parkervulpen; zwarte damesschoenen; rode damesportemonnaie inh. geldsbedrag-goudkl. halsketting met hanger; zonnebril in etui; ijzeren huissleutel Yale-A.A. 3 H.; zwart lederen portemonnaie inh. 1 gebroken gouden ring- 1 koper plaatje waarop No. 192 en 1/12 Lot Landsloterij trekking 10-11-55; bruine portemonnaie inh. geldsbedrag en 1/2 Lot Landsloterij trekking 10-11-55; groen plastic dames handtasje inh. 1 sleutel; 5 gallon container; bruine portefeuille inh. foto's en brief t/n van Jane WILSON; roodbruine plastic portemonnaie inh. 1 Werkkaart Autobusbedrijf A.B.C.; lap stof voor kind; ijzeren huissleutel No. 3 aan touw; bruine actetas met riem zonder inhoud; sleuteltje gen. B. 122; witte postduif (terug te bekomen Pol. Wacht Rio-Canario); transport rijwiel merk „RALLEY".

De eerste industrie, die langs de Rijkseenheidboulevard komt op de speciale door het gouvernement verstrekte condities (belastingen, etc.) is een chocoladefabriek, welke gebouwd wordt in opdracht van de gebroeders V. en B. Pinedo, door de aannemer Tassan. De verwachting is, dat de fabriek in het begin van 1956 gereed zal zijn. In deze fabriek zullen chocolade-artikelen vervaardigd worden. Het ontwerp is van de architect Ben Smit.

Van de lopers

Scherm kampioenschappen voor de jeugd

Competitie op electrische degen begint zondag

Willemstad. — Zaterdag 19 November a.s., aanvang 4 uur, is er in de school te Julianadorp een schermevenement voor de jeugd. De kampioenschappen voor 1955 zullen dan hun beslag krijgen. Bij voldoende deelname worden er 2 poules verschermd, n.l. één voor de meisjes en één voor de jongens. Vorig jaar werden deze wedstrijden gemixed verschermd en de wisselbeker, beschikbaar gesteld door Maitre Hoevers, werd gewonnen door Robert Szepansky. Indien de wedstrijden dit jaar voor jongens en meisjes apart worden verschermd, zal de N.A.A.S.B. een beker voor de meisjes beschikbaar stellen en de beker van Maitre Hoevers voor de jongens laten. De wisselbekers dienen 3x achtereen of 5x in totaal te worden gewonnen, waarna zij eigendom worden van de winnaar.

Wij wekken allen op deze wedstrijden voor de jeugd te gaan zien!

Zondagmorgen, 20 Nov. a.s. aanvang 8.30 uur, zullen de competitie-wedstrijden op electrisch degen beginnen. Deze wedstrijden worden gehouden in de sportzaal van de Marinierskazerne te Suffisant. De volgende wedstrijden worden verschermd

1. P.S.V. — Asiento
2. Musketiers — Athos
3. P.S.V. — Musketiers
4. Athos — C.S.C.
5. Musketiers — Asiento

De N.A.A.S.B. zal trachten de wedstrijden voor degen allen in November te houden.

Tenslotte nog de mededeling, dat de T.C. van de N.A.A.S.B. thans bestaat uit de volgende leden. T. Groot, H. Kromhout, T. Lendorink, L. C. Luckman en G. Ijzendoorn.

Ziekteregeling voor politie personeel?

Willemstad. — Onder verwijzing naar de suggestie in het rapport van Mourik Broekman om t.a.v. de Politie een ziekteregeling in het leven te roepen, welke voor het gehele personeel van kracht zal zijn, verzochten vele leden te mogen vernemen of de Regering zich achter die suggestie kan scharen en zo ja, of op korte termijn de daartoe nodige voorstellen tegemoet kunnen worden gezien. (Begr. '56).

Britse herfstbegroting lokt veel binnenlandse kritiek uit

Goede indruk in het buitenland

(Van onze financiële correspondent te Londen)

[illegible]echts het onverstoorbare optimisme van de heer Butler, minister van Financiën en zijn vast geloof in zijn eigen tactiek en politieke bekwaamheid, hebben hem in staat gesteld een tussentijdse begroting in te dienen. In zijn begroting van [illegible] April gaf hij £ 155 miljoen prijs en noemde dit toen een succes". Nu is hij voor drie kwart op deze gift teruggekomen in zijn herfstbegroting. Hiermede heeft hij zich overgeleverd aan bespotting van hen die zeggen dat hij thans „belegt in fiasco". Nu hebben de omstandigheden in zijn nadeel gewerkt; maar zijn lentebegroting getuigde niet alleen van slecht inzicht doch het bleek bovendien, dat hij blind was voor duidelijke [illegible] moeilijkheden, die de nationale economie te verwerken zou [illegible]

Verhoging omzetbelasting werkt niet inflatoir

Te allen tijde is het opleggen van nieuwe belastingen een ondankbare taak, vooral midden in een belastingjaar. Dit geldt te meer wanneer het een omzetbelasting betreft, die over de gehele bevolking wordt uitgesmeerd. Hierbij komt nog, dat, gezien de volledige werkgelegenheid en de vrijwel algemene welvaart een minister van Financiën het zeer moeilijk aan het verstand van de bevolking kan brengen, dat er behoefte bestaat aan nieuwe of verhoogde belastingen.

Er is onlangs op het diner van bankiers in de City beweerd, dat de economen de officiële persoonlijkheden te veel economisch jargon gebruiken. Toegegeven dient te worden, dat technische verwijzingen naar de globale toestand van het land, de handelsbalans, ruilvoet, goudreserves en kapitaalinvesteringen, geen indruk maken op de gemiddelde consument.

Daar een onmiddellijke en algemene vermindering van allerlei uitgaven, lonen en salarissen ondenkbaar is, bestond de voornaamste taak van Butler uit het afromen van een gedeelte van de biljettencirculatie door andere middelen. Onder deze middelen bevonden zich inkomsten- en/of vermogensbelasting, omzetbelasting en Spaargelden. Het is verwonderlijk, dat dit laatste middel nog geen grotere aandacht heeft gehad.

Het beschermen van kapitaal in de zin van het stabiliseren van de koopkracht en het uitgeven van leningen met speciale attracties zijn tot nu toe buiten beschouwing gelaten ofschoon de Staatsloterij en de premie-obligatiën door de officiële Engelse Kerk krachtig worden bestreden.

De nieuwe begroting beperkt zich tot het opvoeren van het maximaal toegelaten bedrag aan belastingvrije nationale spaarcertificaten. Thans zal iedere houder er £ 900 in plaats van £ 750 mogen bezitten. Voor de rest heeft Butler hoofdzakelijk zijn toevlucht gezocht in hogere omzetbelasting over de gehele linie en ofschoon het verstandig moge zijn de lasten te verdelen, is d[illegible] man er van geschrokken. Nada[illegible] zijn loon of salaris heeft gebeurd en zijn directe verplichtingen op belastinggebied is nagekomen bemerkt hij, dat de meeste dingen die hij verlangt of nodig heeft voortdurend meer belast worden. Hij vreest op de eerste plaats, dat de Staat hierdoor weer meer geld in handen krijgt zonder de garantie, dat het zal worden uitgegeven. Hij heeft er nog ernstiger bezwaar tegen, dat meer goederen buiten zijn bereik worden gesteld of dat hij een boete zal moeten betalen om ze te verkrijgen.

Bovendien wordt hem gezegd, dat, zelfs wanneer zijn inkomen onvoldoende is, er inflatie heerst, waarmede bedoeld wordt, dat er te veel geld in omloop is. Hierover heeft natuurlijk niemand berouw en niemand voelt er zich verantwoordelijk voor, terwijl evenmin iemand zal erkennen, dat hij persoonlijk te veel geld in zijn zak heeft. Bovendien zal hij, indien een artikel niet meer binnen zijn bereik ligt, dank zij de indirecte belastingen, wel iets anders vinden, dat hij gemakkelijker kan kopen, zodat dit soort van belasting niet noodzakelijkerwijze de koopkracht zal intomen.

Zonder twijfel zal de verhoging van de omzetbelasting aanleiding geven tot veel politieke tegenstand. De vakverenigingen geven reeds duidelijke tekenen van hun bedoeling om krachtig te protesteren, hierbij uit het oog verliezend, dat in crisistijden de Labour regering hetzelfde wapen op meedogenloze wijze heeft gehanteerd. De vakverenigingen zullen bovendien de verhoging van de belasting op de uitgedeelde bedrijfswinst onvoldoende achten als vervangmiddel voor dividendbeperking ofschoon dit de industrie nog weer 40 miljoen pond zal kosten.

Tot besluit kan men vaststellen, dat de begroting, objectief beschouwd en van uit het algemeen belang gezien, veel critiek heeft uitgelokt en teleurstelling heeft veroorzaakt, zelfs wanneer het juist zou zijn, dat de getroffen maatregelen genomen zijn om een goede indruk te maken in den vreemde.

Boekenvenster

MEISJESROMANS

Moeilijkheden om Sala door Cok Grashoff. Strengholt's Uitg. Mij. Amsterdam.

Een roman voor oudere meisjes, die wat de toon betreft niet boven het doorsnee genre uitkomt, maar waarin niet onverdienstelijk het gegeven wordt behandeld van een aan de vervolging ontkomen joodse jongen, die na jaren van zwerven en verpaupering weer in een bevriend milieu terugkeert met alle aanpassingsmoeilijkheden vandien.

Siri uit Spitsbergen door Estrid Ott, uit het Deens vertaald door C. W. van Utenhove Romswinckel, Zuid Holl. Uitg. Mij. den Haag.

Een jeugdboek waarvan men ook als volwassene niet kan afblijven omdat de twaalfjarige Siri, die de wintermaanden overblijft op Spitsbergen, met haar vader, die mijningenieur is, in de geheel donkere poolwinter allerlei beleeft, waar wij hier niets van afweten. Ze maakt menige ondergrondse tocht in de kolenmijnen, die het eiland rijk is, ze reist etmalen met de hondenslee in het poolgebied en sjouwt een do[illegible] naar huis. Het verhaal sprankelt van de levenslust van dit fel-levende noorse meisje, dat net als haar vader, later de mijn in wil en boordevol belangstelling zit. De onalledaagse omgeving van het noordelijke koleneiland met zijn heel speciale locale sfeer en de uitstekende, boeiende verteltrant maken dit boek tot allerplezierigste en wat zo aardig is, ongemerkt instructieve lectuur.

Ollie Bommel en de Knollengaard

2380 — „Daar heb je nu dus mijn picknick!" sprak heer Bommel, vol afkeer naar de kleffe meelpap starend. Hij wierp de onsmakelijke brei van zich af en steunde het hoofd verslagen in de hand. „Het is droevig", prevelde hij. „Daar heb ik me nu op verheugd. Daarvoor heb ik vol ontbering door een wild oerwoud gelopen, daar heb ik met levensgevaar een meer voor overgestoken en schipbreuk geleden. Het geeft allemaal niets, dacht ik. Straks zet ik mij tussen het groene lommer op gindse oever en ga het heerlijk maal nuttigen, dat Joost zo zorgzaam heeft toebereid. Dat dacht ik. En nu zit ik hier met een kleffe waterpap — omdat jij zo onhandig bent geweest dit prachtig voedsel in de sloot te laten! Op dat moment bemerkte hij, dat Tom Poes niet langer naast hem zat. Die was het bos ingegaan om te kijken of hij iets eetbaars kon vinden — maar dat wist heer Bommel niet.

„Dat is erg!" gromde heer Ollie. „Hij luistert niet eens naar wat ik zeg. Hij huppelt onbezorgd door de natuur, terwijl zijn beste vriend eenzaam zijn leed uitzegt. De jeugd is oppervlakkig — Bah!"

Toen hoorde hij plotseling zijn naam roepen. Het was de stem van zijn jonge vriend en er zat zo'n dringende klank in, dat hij meteen opsprong en het struikgewas insnelde om te zien wat er aan de hand was.

Hij hoefde niet lang te zoeken. Tom Poes stond bij een oud, bouwvallig hekje en wees naar de planten, die daar achter groeiden. „Een tuin" riep Tom Poes. „Een rare tuin, Heer Bommel! Er groeien hier genoeg vruchten, maar ik weet niet, of ze eetbaar zijn. Ze zien er vreemd uit.

Heer Ollie voelde zijn krachten terugkeren. „Ik zal eens kijken!" sprak hij. „Ik heb verstand van boleten en allerhand ooft — en ik moet zeggen, dat dit er goed uitziet!"

Tussen neus en lippen

Vergissing

De 20-jarige William R. Shuford uit Gulfport, Mississippi, drukte per ongeluk op de verkeerde knop van het contrôlebord van zijn straaljager, toen deze nog op de grond stond. De ingedrukte knop was toevallig die van de automatische schietstoel. Shuford vloog de lucht in en kwam een eindje verder weer neer. Hij had slechts enkele lichte verwondingen.

Dodelijke druk

Een werkster in Rome drukte op de bel van de flatwoning van mevrouw Margherita Paoletti, waarop een daverende explosie volgde. De in allerijl ontboden brandweer trof in de woning het lijk aan van de 40-jarige mevrouw Paoletti, dat voor de gaskachel lag, waarvan de kraan wijd open stond. Men vermoedt, dat een vonk is afgesprongen van de bel, die waarschijnlijk niet geheel in orde was, en dat door deze vonk het gas, dat de kamer binnengestroomd was, geëxplodeerd is.

Afstandskus

Kenneth Ashton's eerste afscheidskus bracht hem bijna 25 meter verder. Kenneth was zo verdiept in het kussen van zijn meisje, dat hij toen de trein het station uitreed, nog op de treeplank stond. De verklaring van Kenneth Ashton was: „Zij is mijn eerste meisje". Een en andere gebeurde in Wakefield (Engeland.

Gezellig . . .

De chauffeur van een busdienst in Nuneaton, Engeland, was in een gezellige stemming. Eerst deelde James Stewart een fles port met zijn conducteur. Daarna reed hij de bus en zijn passagiers tot [illegible] voor een café en stapte uit om vlug een glaasje te drinken. James werd toen zo goed te spreken, dat hij bij de derde stopplaats zijn passagiers uitnodigde ook wat te drinken. Deze laatste daad was kennelijk de bekende druppel die het glaasje deed overlopen, want.... de politierechter veroordeelde James tot een boete van 28 pond.

Remedie

Kruidenier Tom Seagrove uit Pekcham (Engeland) heeft nu lang genoeg gewacht op de komst van klanten die hun schuld komen betalen. Als de klant weigert zijn schuld te betalen, dan plakt hij op zijn raam de naam van de wanbetaler. Zijn systeem heeft wel succes. Gisteren kwam een klein meisje binnen en betaalde hem de schuld van haar moeder.

„Ik vind het niet prettig dit te doen", zei Seagrove, „want ik ben tenslotte een vredelievend man, maar sommige rekeningen zijn al zó oud...."

Tuinman Malik

De eens moeilijk handelbare Russische ambassadeur bij de V. N. is thans een vriendelijk ambassadeur te Londen geworden. Toen men hem op een bloemententoonstelling de „vredes"-roos aanbood, nodigde Malik een aantal journalisten uit om thuis eens naar zijn bloemen te komen kijken. Toen de diplomaat zijn gasten van de pers door de ambassadetuin rondleidde vertelde hij, dat alhoewel hij een Russische tuinman in dienst heeft hij van tijd tot tijd zo graag het grasje rolt.

Ondanks ongeluk met Sonderman

Demonstraties met de straaltrainer worden waarschijnlijk voortgezet

Amsterdam. — Na het dodelijk ongeval van luitenant-korporaal Sonderman, die het nieuwe verkeersvliegtuig van Fokker „Friendship" zou beproeven, besloot de directie van de fabriek dit thans te laten doen door de invlieger H. V. B. Burgerhout. Het toestel zal uiteraard niet onmiddellijk de lucht ingaan. De invlieger moet zich eerst geheel vertrouwd maken met de cockpit en voorts zullen taxi- en remproeven op de startbanen worden gedaan en wat men noemt kleine spongetjes worden gemaakt.

De KLM plaatste een voorlopige order van twee van deze vliegtuigen, die intussen afgebouwd worden. Het toestel biedt plaats aan 28 tot 36 passagiers, die een vrij uitzicht hebben omdat het vliegtuig een bovendekker is. Het is uitgerust met twee motoren, te weten twee schroefturbines.

Fokker verwacht intussen, dat de demonstraties met de S-14 straaltrainer, ondanks het verongelukken van Sonderman, in de Verenigde Staten zullen worden voortgezet. Daartoe moet uiteraard eerst een nieuw toestel naar de V.S. worden verscheept.

Dit toestel staat gereed en blijkens een persbericht uit Amerika, zou de Fairchildfabriek, die in Amerika Fokkers verkoopsbelangen behartigt, van plan zijn de demonstraties voort te zetten, omdat het vertrouwen in de Nederlandse straaltrainer, ondanks het ongeluk, ongeschokt is gebleven.

Aangezien overste Sonderman met het verongelukte toestel reeds diverse malen een invlieger van Fairchild instrueerde, ligt het in de bedoeling, dat met het tweede toestel geen Nederlandse invlieger zal worden meegezonden. De demonstraties zullen dan dus door een Amerikaanse testpiloot worden uitgevoerd. Zoals bekend, worden die demonstraties gegeven voor de Amerikaanse Marine en de luchtmacht in de hoop, dat deze zullen overgaan tot het bestellen van een aantal van deze S-14 toestellen als trainer voor toekomstige straaljagerpiloten.

—. Volgens de „Volksbond voor de zorg voor Duitse oorlogsgraven" zijn in de laatste wereldoorlog 752 Duitse duikboten verloren gegaan, waarvan 462 op de Atlantische Oceaan en het Kanaal; 132 op de Noord- en Oostzee, 78 in de Noordelijke IJszee; 57 in de Middellandse Zee; 11 in de Westindische wateren; 11 op de Indische Oceaan [en] 1 in de Zwarte Zee.

Hij gaf niets om pijn

Bressanone (Italië). — „Ik geef niets om pijn, ik kan overal tegen", zo zei de 21-jarige Silvestro tegen een 23-jarige vriend, die aan de stoïcijnse kwaliteiten van de knaap twijfelde. De stoïcijn ontstak in een allerminst stoïcijnse woede, greep een mes en stak zich zo maar in de buik. Binnen de kortste keren lag Silvestro in het ziekenhuis en de doktoren zeggen, dat hij minstens drie weken stoïcijns in zijn bed zal moeten liggen, om van zijn harakiri-experiment te genezen. En inmiddels stelt de politie een onderzoek in naar de vreemde handelwijze van de onverschillige voor physieke pijn.

Japanners emigreren naar Brazilië

Tokio. — Aan boord van het Nederlandse schip „Ruys" zijn veertien emigranten-gezinnen, bestaande uit 80 personen, uit Kobe, West-Japan, vertrokken om zich in Brazilië te vestigen. Onder de emigranten bevindt zich Masayoeki Ebara, die zich heeft bezig gehouden met een onderzoek naar de erfelijkheid van de zijderups na te zijn afgestudeerd aan de landbouwhogeschool te Kyoto, West-Japan.

Hij herinnert zich nog

Moskou. — Mogen we U voorstellen aan Makhmud Eivazov, een boer uit het bergplaatsje Pirassura, diep in de Kaukasus? Het is de moeite waard om kennis met hem te maken, hij vierde namelijk dezer dagen (gegarandeerd) zijn 147ste verjaardag. Zijn oudste dochter was ook aanwezig op het feest. De eerste bloei van de jeugd is er wel af bij haar, maar vergeleken met papa is ze nog vrij jong met haar 120 jaren. De oude baas heeft in het geheel 23 kinderen gehad en op het ogenblik doet hij het voorkomen of hij zich nog heel goed herinnert dat een zekere Napoleon een gedwongen uittocht uit Moskou beleefde. Het zou kunnen, want de heer Eivazov moet toen al ongeveer vier jaar oud geweest zijn....

—. Het Hooggerechtshof te Nagpoer heeft de riksjaloper Baboe Rao veroordeeld tot zes jaar gevangenisstraf op beschuldiging, dat hij een moordaanslag op premier Nehroe had willen plegen in maart van dit jaar.

De klomp van de wereld

Hamilton (Canada) — Van hier is vertrokken voor een reis om de wereld een omgebouwde Nederlandse vissersboot. Een der zes bemanningsleden is een musicus, Nederlander van geboorte, uit Toronto. Ze starten met een binnenwatertocht door de Verenigde Staten en dan via het Panamakanaal begint het grote werk, het oversteken van de Stille Oceaan. De van afkomst Nederlandse boot heeft een Engelse naam, die toch aan de herkomst van de schuit herinnert, namelijk „The Wooden-Shoe" of De Klomp.

Dagelijks 200 houtluizen

Champdeniers (Frankrijk). — Nog altijd is het bijgeloof niet uitgeroeid, zeker niet wanneer het in verband gebracht kan worden met ziekte-verschijnselen of genezingsmethoden. De methoden zijn er dan ook dikwijls naar. Een Franse schrijfster, die enige tijd in dit dorpke aan de Golf van Biscaye vertoefde, vertelt o.a., dat een kind aan hersenvliesontsteking overleed op het moment, dat de ouders bezig waren een koe door het bovenraam van het huis naar binnen te hijsen. Die koe zou namelijk de ziekte van het kind overnemen, waardoor het kind weer beter zou worden. Het dorpsrecept tegen zwakke ogen is (U neemt het ons wel niet kwalijk): dagelijks 200 houtluizen consumeren.

De menselijke duikboot

Antwerpen. — Een 33-jarige Belgische duiker, Victor van Lent, is van plan onder water Het Kanaal over te steken over de zee-bodem tussen Kaap Gris Nez en Dover. Hij vermoedt, dat hij over de wandeling ongeveer vijftig uur zal doen, maar hij heeft nog niet gezegd wanneer hij zal starten. Hij is van plan een soort onder-water-kacheltje mee te nemen en verder zal een boot hem aan de oppervlakte van de zee vergezellen, welke boot voor de contactlijnen en de lucht-toevoer zal moeten zorgen.

Op zoek naar zijn zoon

Parijs. — De magere, kleine accountant uit Toulon, Edgar Maufrais die reeds drie jaar in de jungle-hitte van de Amazone in Brazilië op zoek is geweest naar zijn vermiste zoon-ontdekkingsreiziger, gaat het opnieuw proberen. In April of Mei van het volgende jaar gaat hij weer naar de nog altijd ondoorvorste gebieden diep in het Braziliaanse binnenland waar zijn zoon tijdens een onderzoek naar onbekende volksstammen in 1950 verdwenen is. Hij is er nog steeds van overtuigd, dat zijn zoon door Indianen-stammen, die nog nooit met blanken in aanraking zijn geweest, is ontvoerd en hij grondt zijn hoop op het vinden van.... een schroevendraaier in een gebied langs de Amazone, waar nog nooit blanken geweest zouden zijn.

Mens of Wolf?

door

A. Rutgers van der Lc[illegible]nau

48)

„Niet altijd vervloeken de Duitsers en de Polen elkaar," hoorde hij zijn moeder weer hardop zeggen. „Het kan zo anders gaan. Ik zal jullie vertellen van Erlof's grootvader en van ons leven aan de Poolse grens toen ik een kind was...."

Niemand antwoordde, maar zij voelde de ogen in de halve duisternis van de wagon op zich gericht. Om haar benen, die pijn deden te kunnen strekken, nam zij een slapend kind op haar schoot, dat even kreunde en weer doorsliep. Het was een meisje van misschien drie jaar, met lange trillende wimpers en met een gezichtje, dat ook in de slaap angstig stond en niet tot rust kwam. Erlof's moeder streelde over de verwarde haren en zei:

„Wij waren met ons achten thuis, zeven zusjes en één broer. Vader was schoolmeester in een klein grensdorp, en op zijn verjaardag kwamen de Poolse kinderen en de Duitse kinderen met eigengebakken koeken en bloeiende potplanten. De school leek wel een tuin met die tachtig bloempotten. Op elke bank brandde een kaarsje en er was een tobbe vol koekjes, die mijn moeder zelf had gebakken. Mijn vader had een bloemkrans om zijn lange schoolmeestersstok en zijn mooie zwarte pak aan. Er werd gezongen en gebeden en feestgevierd. Vader zorgde wel dat niet één kind zich ongelukkig voelde. Maar dat was niet alleen op zijn verjaardag zo, alle driehonderd vijfenzestig dagen van het jaar gaf hij vreugde aan elk kind en elk mens in zijn omgeving. Hij heeft ons, zijn eigen kinderen, en al zijn vele schoolkinderen in de loop van de jaren geleerd — zonder veel woorden — dat het leven een groot geschenk is en dat we er voorzichtig mee moeten omspringen. Ook dat we met het leven van anderen behoedzaam moeten zijn, want het geluk barst zo gauw. Hij leerde ons eerbied te hebben — eerbied voor alles zoals het geschapen is, voor elke vorm van menselijk leven, voor elk dier en voor elk ding, dat door liefde en door het werk van mensenhanden tot stand is gekomen. Dat twee rassen of twee volken elkaar haatten, was voor hem iets zo onbegrijpelijks, dat het in zijn omgeving ook niet bestaanbaar was. Bij ons kwamen Polen in huis, wij speelden met Poolse kinderen en hij leerde ons de mooie Poolse volkskunst net zo lief te hebben als de oude Silezische. Hij hield van schoonheid en levensvreugde in alle vormen en naast de school hield hij er een kwekerij op na, waar alle kinderen, die wilden, voor en na schooltijd mochten komen werken; hij leerde hun zaden te kweken en planten te veredelen, rozen en violieren; hij liet arme kinderen eigen aardappelveldjes en groentetuintjes aanleggen en onderhouden, hij hielp met alles en op zomeravonden, wanneer ze aan het werk waren, speelde hij fluit voor hen.

Maar het liefst speelde hij orgel. Elke morgen, ook 's winters, stond hij om vijf uur op. Ik weet nog hoe ik door de kier van mijn groene bedgordijnen lag te kijken naar vader's rug, wanneer hij geknield het houtvuur in de haard aanmaakte. Dat was 's ochtends zijn eerste werk. Als de blokken brandden dat de vonken er af spatten en de gloeiende sintels de schoorsteen in vlogen, ging hij koffie zetten. Daarna, als hij het tijd voor ons vond uit onze slaap gewekt te worden, ging hij voor het orgel zitten. Een uur lang speelde hij koralen van Bach. Nooit iets anders. Het was altijd Bach. — Dat is goed om de dag mee te beginnen, zei hij, men krijgt er een helder hoofd van.

Zijn kale schedel — ik kan me hem niet anders herinneren dan kaal, ik was op één na de jongste — zijn kale schedel glom altijd alsof hij was opgepoetst. Een meisje in mijn klas zei eens: ik weet niet waar ik meer van houd, van de zon of de maan of je vaders hoofd. — Ik wist het wel, ik was dol op de zon en de maan, maar vaders hoofd ging boven alles. En het liefst had ik het zoals het was op die vroege duistere wintermorgens, wanneer de eerste gloed van het vuur hem bescheen, terwijl hij op zijn tenen rondliep en met in iedere beweging die zorg en die liefde waarmee hij alles in het leven deed.

Nooit daarna heb ik iemand ontmoet, die zó de beste krachten, die in alle mensen sluimeren, kon opwekken zoals mijn vader. Misschien kwam het omdat hij alles ernstig nam. Niet dat hij niet kon lachen! Hij kon schudden van de pret als een kleine jongen en hij kon soms als een kind zo stout zijn. Zoals later met die postzegelautomaten.... Maar hij heeft nooit iemand of iets geminacht of geringgeschat, misschien was hij zelf de enige mens die hij niet erg gewichtig vond."

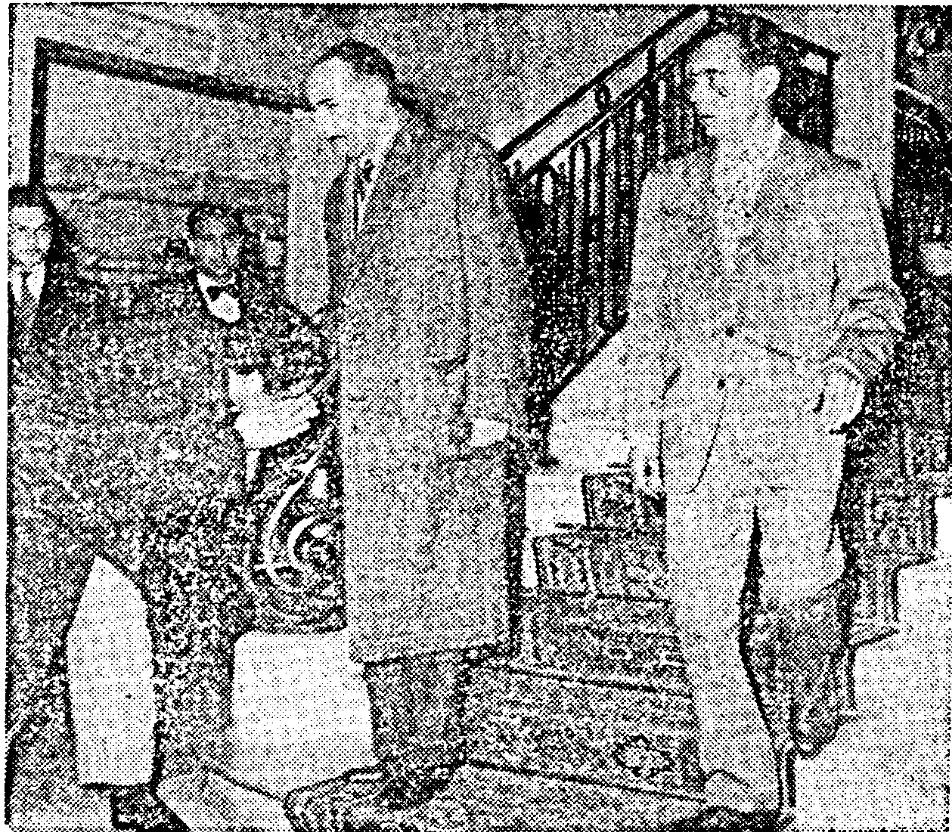
„Toe, vertel eens van grootvader en die postzegelautomaten, moeder," zei Erlof. Hij lachte al bij voorbaat, want hij kende het verhaal.

Maar zijn moeder zei: „Toen de eerste wereldoorlog uitbrak, was mijn vader al meer dan twintig jaar schoolmeester in de grensstreek geweest; steeds had hij verbindend werk verricht. Ook in die oorlog waren de Polen en de Duitsers elkaars vijanden, maar zij, die mijn vader kenden, konden dit niet goed bevatten. Ik herinner me dat we als kinderen over een veld liepen waar een arme Poolse boer liep te ploegen — zijn vrouw en twee kleine kinderen trokken de ploeg. Eten was ook in die tijd schaars en die boer achter de ploeg riep naar ons, drie kinderen van de Duitse schoolmeester: „ga mijn huis binnen, de deur staat open en er staat een bak kwark met brood op tafel!" Wij deelden in die tijd, maar onze volken voerden oorlog.

Vader stichtte vrede waar hij kon, niet alleen tussen de grensvolken — de Duitsers, de Polen, en de kleine groepjes van Roethenen en Galliciërs — maar ook tussen de godsdiensten. Er bestond bij ons geen vijandschap tussen katholiek en protestant, we eerbiedigden beiden elkanders opvattingen en gewoonten en in het dagelijks leven waren onze gevoelens zo verwant: we baden allen voor ons dagelijks brood en tegelijk werkten we er hard voor, er was niemand heel rijk in ons dorp, er was niemand heel arm. Wij, protestanten, vereerden ook de Madonna en we hadden een diepe schroom en groot ontzag voor de heiligen. Van weerskanten hielpen we elkaar — in de opleidingsklas van mijn vader bloeiden witte pioenrozen waarvan de bladeren werden gestrooid voor de katholieke processies. Eens kwam een arme Poolse dagloner vader een kruisbeeld brengen, dat hij zelf had gesneden uit een blok berkenhout. De man was een geboren kunstenaar, want het was een prachtig stuk snijwerk. Vader kreeg het, omdat hij een dochtertje van de man het stotteren had afgeleerd — dat was echt iets voor vader, met veel geduld schonk hij alle kinderen en mensen rust en zelfvertrouwen. Het crucifix is later op zijn kist gelegd, toen hij in de aarde werd neergelaten...."

(Wordt vervolgd)

„AMIGOE"-wereldnieuws in beeld

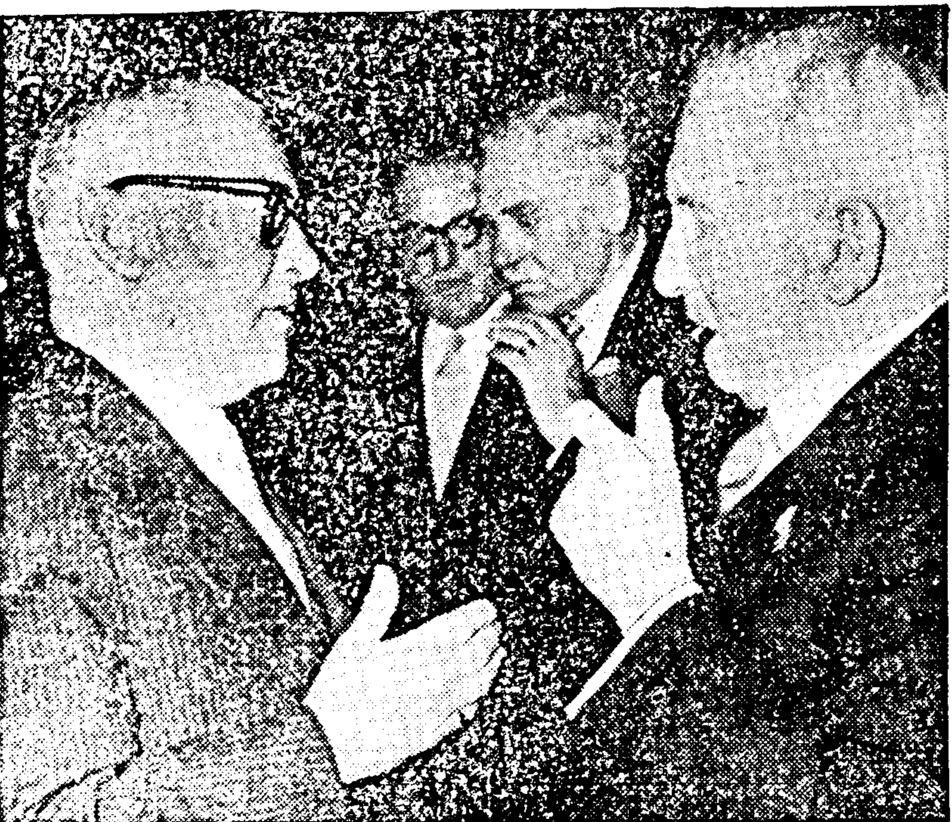
Sultan Ben Joessef heeft zijn residentie in Saint Germain verlaten om enkele particuliere visites af te leggen. De sultan was deze keer voor het eerst sinds zijn aankomst in Frankrijk in Europees costuum gestoken. Een marokkaanse student in Parijs kust de hand van de Sultan als deze vergezeld van zijn zoon Moulay Hassan zijn residentie verlaat.

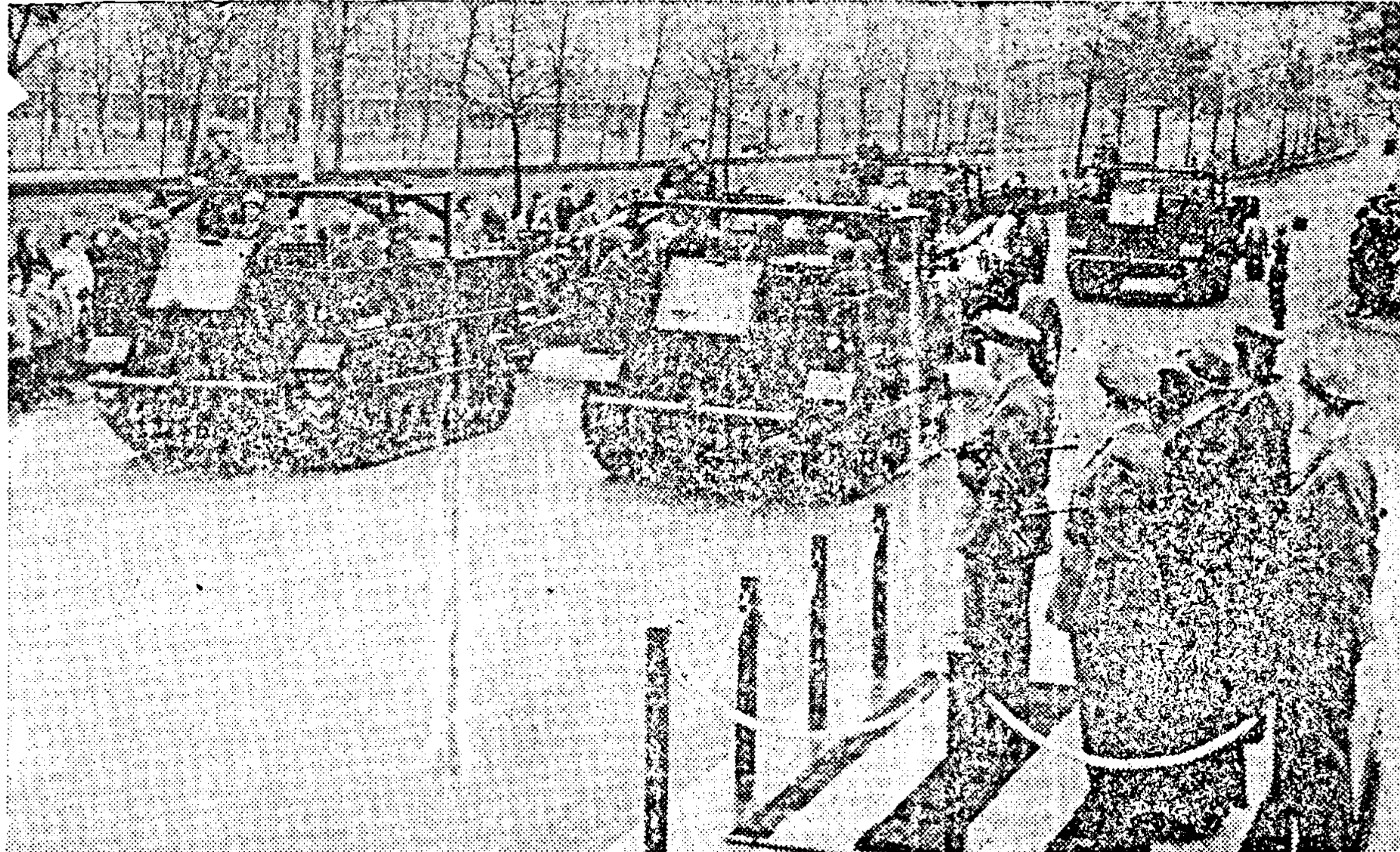
De Friese tweeling hebben onder veel belangstelling hun tweede verjaardag gevierd. Samen met vader en moeder de Vries kijken Folkje (links) en Tjitske, in de huiskamer te Bergum naar de honderden felicitatie-kaarten, die uit binnen en buitenland naar de kinderen zijn gestuurd. Midden op de tafel de verjaardagstaart.

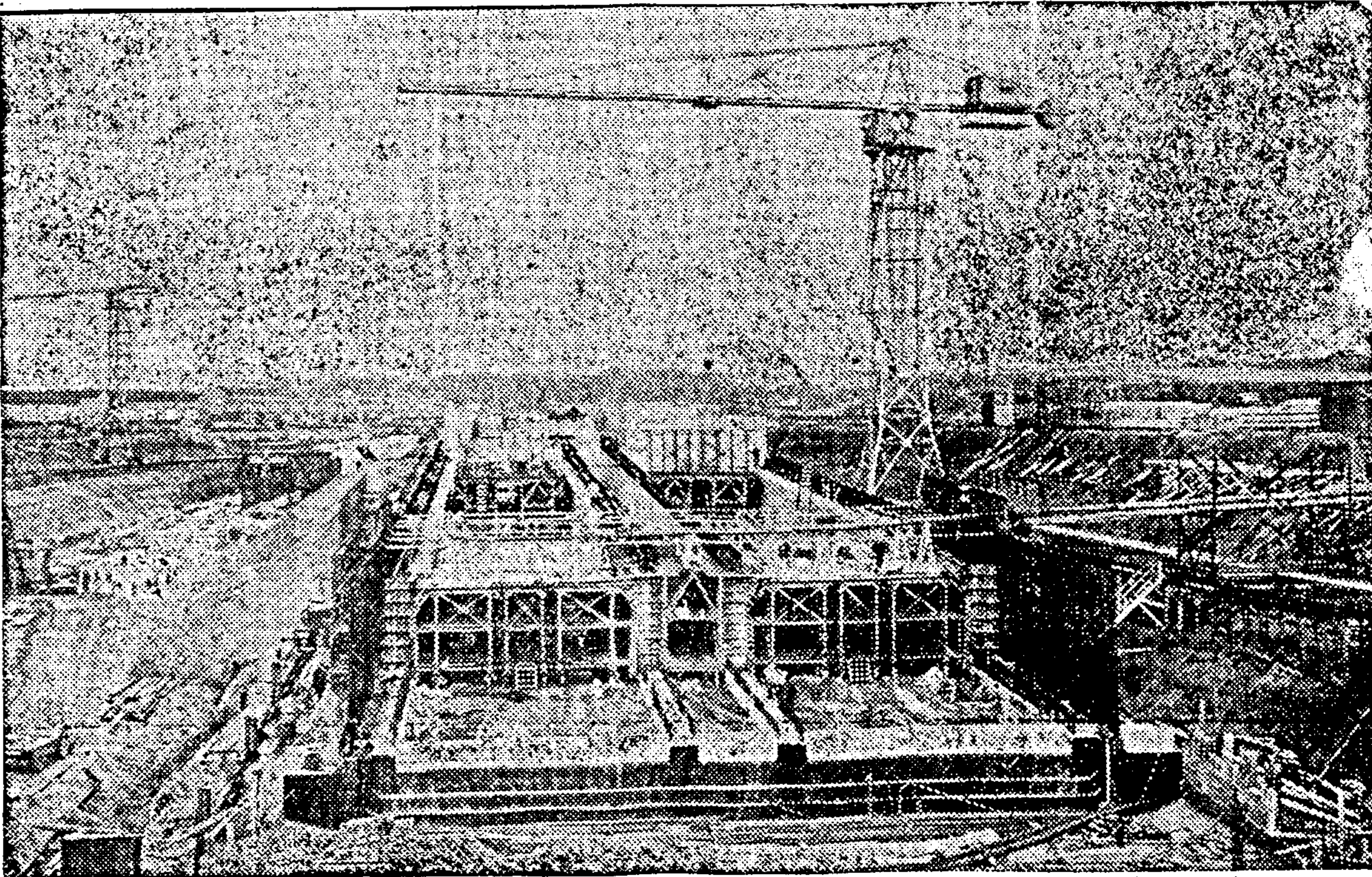
De enige moeder die haar zoon op het grensstation Piding in Beieren kon begroeten, was de 44-jarige Magdalena Klein. De andere familieleden van de 85 kinderen die uit Joegoslavië naar Duitsland worden teruggevoerd, leven over het algemeen in zeer kommervolle omstandigheden, zodat zij de reis naar Piding niet konden bekostigen. Zij moeten wachten tot de kinderen in hun woonplaats aankomen. Frau Klein woont echter in het naburige Traunstein en zij kon nauwelijks het ogenblik afwachten dat zij haar 20 jarige zoon in de armen kon sluiten. Met haar, verheugde zich de Rode Kruis zuster, aan wier organisatie het is te danken dat deze refugees weer naar hun geboortegrond konden terugkomen.

Woensdag werd in de Witte Brug te 's-Gravenhage een receptie gehouden ter gelegenheid van de 90ste verjaardag van de Lt.-Generaal b.d. L. F. Duymaer van Twist. De Generaal, die van alle kanten werd gefeliciteerd, bleef de gemoedelijkheid zelve en rookte rustig zijn pijpje. Foto: De jarige in gesprek met de voorzitter van de Tweede Kamer Dr. Kortenhorst.

Het tienjarig bestaan van de Nederlandse artillerieschool te Breda. Een overzicht van het voorbijtrekken der houwitsers tijdens de parade op de Wilhelminasingel. Vooraan op het platform Brig. Gen. H. A. Adriaanse, die de parade afnam.

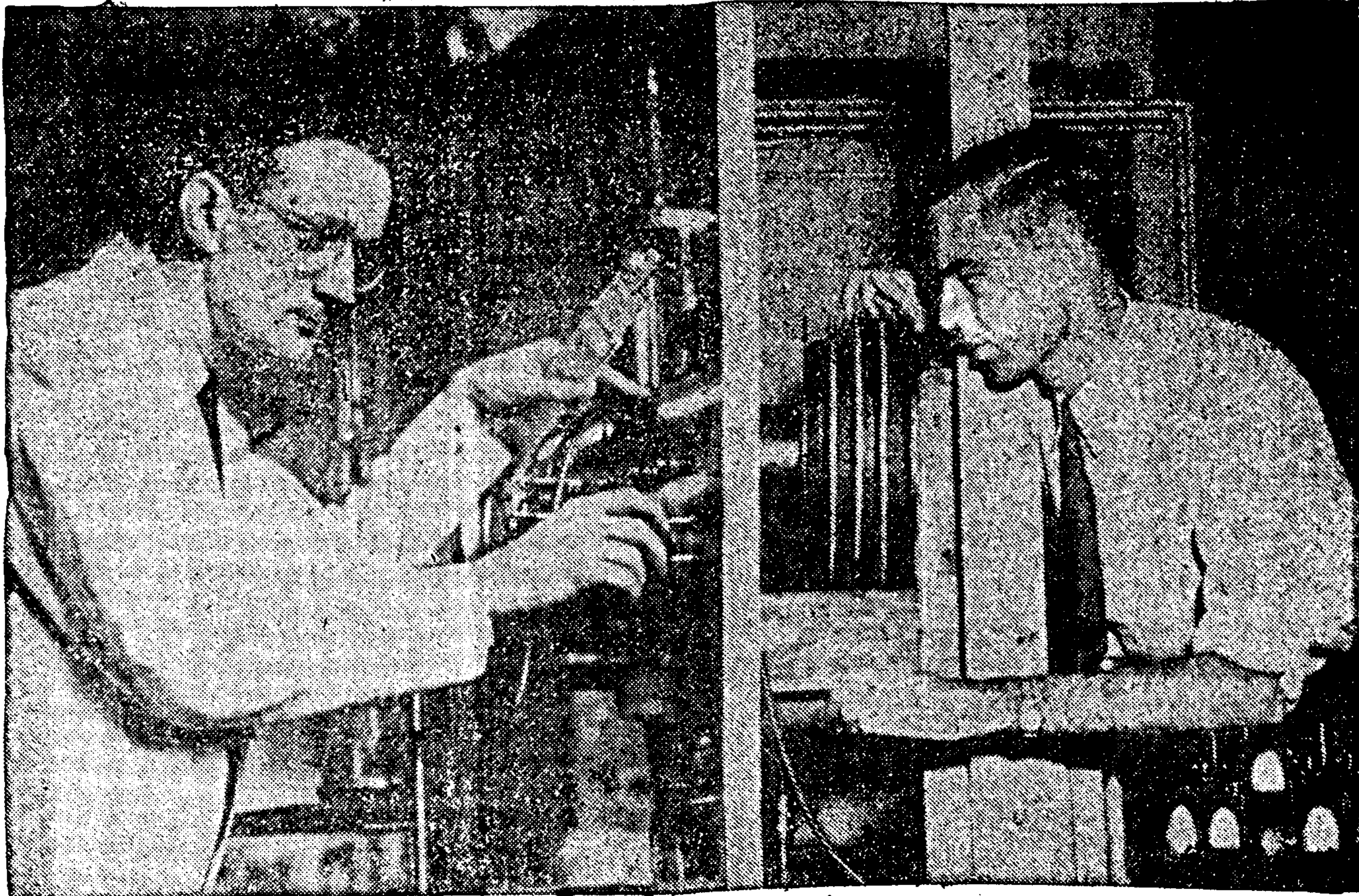

De bouw van de Velsertunnel in het Noordzeekanaal is nu zeer ver gevorderd. De belangstelling gaat nu dan ook uit naar de bouw aan de Noordzijde van het kanaal. De foto geeft een overzicht van de werkzaamheden aan de Noordzijde. Op de voorgrond de twee tunnels voor het wegverkeer. Links op de achtergrond de spoorwegtunnel.

Het Fokker-passagiersvliegtuig F-27 nadert zijn voltooiing. Deze machine, die 28-36 passagiers kan vervoeren, is nu bijna gereed en vrijwel dagelijks wordt proef gedraaid, zodat nu zeer binnenproef gedraaid, zodat nu zeer binnen-de officiële proefvlucht kan worden tegemoet gezien.

Nobelprijswinnaars voor natuurkunde

Twee Amerikaanse geleerden, prof. Polykarp Kusch van de universiteit van Columbia (links) en prof. Willis E. Lamb van de universiteit van Stanford (rechts), hebben de Nobelprijs voor natuurkunde 1955 gewonnen met hun onderzoekingen op het gebied van de kern-energie. De in Duitsland geboren en later genaturaliseerde Kusch woont met zijn vrouw en drie kinderen in New York. Prof. Lamb woont in de Californische stad Palo Alto.

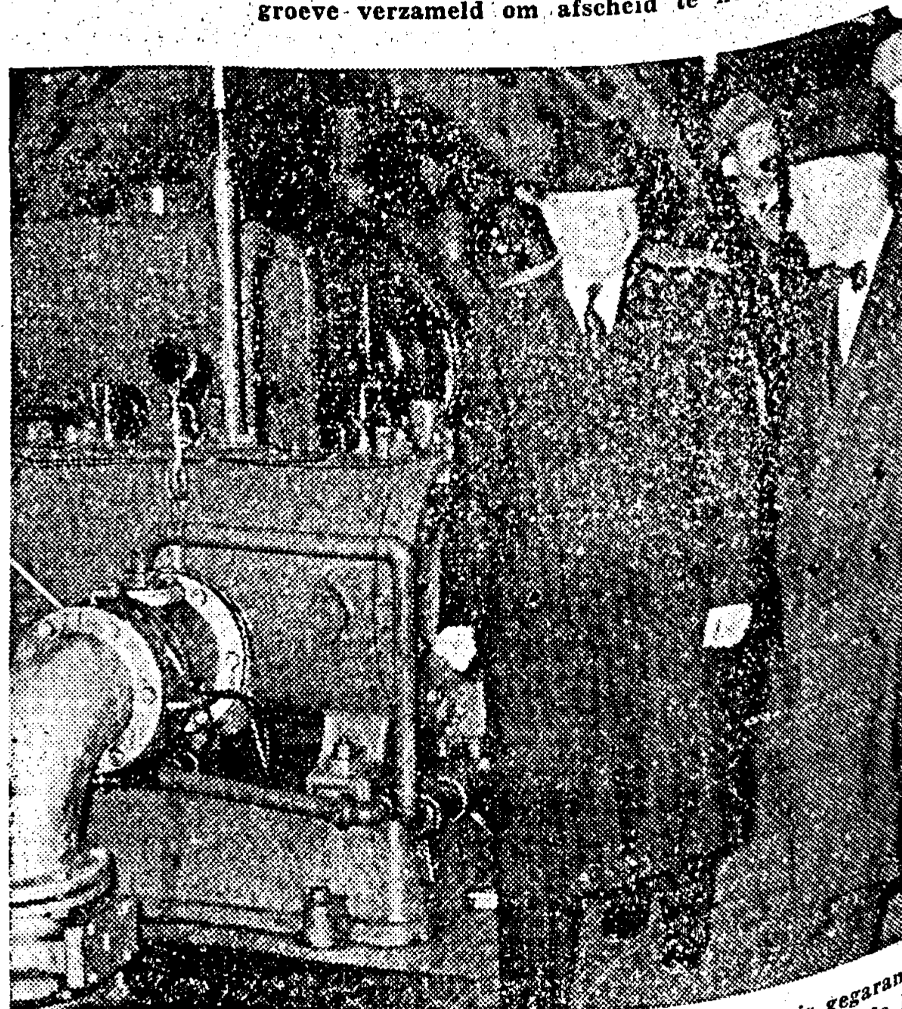
Journalisten en fotografen werden door de Egyptische regering uitgenodigd om een bezoek te brengen aan het slagveld van El Sabha. Enkele dagen geleden werd hier nog een verbitterde strijd geleverd tussen de Israelische en Egyptische strijdkrachten. Thans is deze landstreek weer door het Egyptische leger heroverd. Twee Egyptische soldaten liggen in stelling in het heroverde gebied.

„Wat een mooie pop...." schijnt Prinses Marie-Astrid te zeggen, die haar broertje Prins Henri in de armen houdt. Dit is de eerste foto van de twee kinderen van Prins Jean en Prinses Josephine van Luxemburg.

In Bergen vond Woensdag de begrafenis plaats van de bekende schilderes Charly Toorop. Een groot aantal familieleden en kennissen had zich aan de groeve verzameld om afscheid te nemen.

Meer gas voor Amsterdam en andere steden in Noord Holland is gegarandeerd nu de Amsterdamse burgemeester Mr. A. J. d'Ailly in IJmuiden bij de Hoogovens een nieuwe gas- en cokesfabriek in gebruik stelde, welke gas aan Amsterdam en Noord-Holland zal leveren. Burgemeester d'Ailly en Ir. A. H. Ingenhousz, directeur van de Hoogovens tijdens de rondgang door de nieuwe fabriek.

…Kan opende het nieuwe pand hoek Nassaustraat—Waterweg. De vele …ingen in deze zaak geven stuk voor stuk een voortreffelijke service. In de afdeling optiek paste de heer Jansen een bril.

„Wat KAN kan, kan KAN alleen" berust niet op fantasie

Oranjestad. — De zakenlieden op Aruba „durven", dat moet gezegd worden, maar dat de firma Kan zulk een groot project heeft aangedurfd, verdient aller bewondering. De ruimte waarover men in het nieuwe pand beschikt, is een veelvoud van die van het voormalige gebouw, maar toch is de hoeveelheid goederen hetzelfde gebleven. Waar de heer Kan vroeger zich als een acrobaat doorheen moest wringen om iets te voorschijn te halen, dan kan hij thans zonder moeite overal bij komen. Het goochelen behoort nu tot het verleden.

Er was geen officiële opening en toch was het er stampvol. De zaken gingen als gewoonlijk door en het 16-man sterke personeel had handen vol werk. Zes maanden geleden werd het pand hoek Nassaustraat—Waterweg door de familie aangekocht en daar begon ontwerper Kan. Geen plekje bleef onbenut. De meest vernuftige constructies kwamen in het brein van de oude Kan op en werden uitgevoerd ook. Een pilaar werd lift, welke uitkomt op de scheiding tussen magazijn en horlogemakerij, een muur aan de straatkant werd benut als schaduwgever voor het etaleren van [illegible], een open porch op de tweede verdieping werd voorzien van een stenen hekwerk en werd slijperij voor brillenglazen, tussen de „Goud afdeling" en de „Afdeling Ogendokter" werd een holle muur gemaakt om twee airconditioners te installeren, de open zijde van een betontrap, welke aan de achterzijde de verdiepingen verbindt met de winkel en de straat werd de plaats voor proefetalages, een hoekje, dat zich leende om eens rustig te praten, werd op schitterende wijze afgeschut op de bovenverdieping en werd een luchtgekoeld kantoor voor de heer Kan.

Verder ziet men er allerlei verschillende afdelingen. De administratie werd enige meters de lucht in gebracht halfweg winkel en bovenverdieping, waardoor men direkte verbinding heeft met de winkel, zowel de juweliersafdeling als de horlogemakerij, het magazijn, de prijzenadministratie en de cartonage. De optiek is geheel gescheiden en geeft een rustige indruk. Drie speciale tafels, zoals deze slechts in de beste zaken van Amerika voorkomen, zijn zodanig geconstrueerd, dat de klant gemakkelijk de benen kan uitstrekken zonder daarbij gehinderd te worden door de tegenover hem zittende opticiën. In verschillende bakjes worden de gegevens, brillen, recepten e.d. van de klant gelegd en deels voor toekomstige referentie opgeborgen, in geval een andere bril eens nodig zal zijn. Vlak achter de optiek — het geheel wordt beheerd door de heer H. G. Jansen — bevindt zich de montage-afdeling met annex de kamer van de ogendokter. Deze laatste is de heer Manichi Oduber, die per 1 januari met de firma Kan zal samenwerken. De uitstalkast voor deze afdeling verdient aparte vermelding, want daar zorgde de heer Jansen voor. Echte Chinese lampen, vistuig en dergelijke zijn de décors van een expositie van speciale monturen.

In de juweliersafdeling vindt men letterlijk alles wat er op dit gebied is te krijgen. De uitgebreide sortering wandklokken, horloges, wekkers, pendules, enz., komen nu eerst tot recht en verbaasd vroegen wij de heer Kan waar hij dit alles vroeger toch had gelaten. Dat wist hij zelf niet en nog is het oude pand niet leeg. De goudhoek, of zoals de heer Kan het uitdrukte, de „Gold Corner", zag er zeer smaakvol uit. Gebruiksvoorwerpen lagen er gezellig bij de dure luxe voorwerpen en waren op keurige wijze in de grote glazen kasten en vitrines geëtaleerd. Het Souvenierskraampje, bestemd voor toeristen, is nog niet geheel gereed, doch is op vernuftige wijze naast de Goudafdeling geplaatst.

Verder ziet men in deze afdeling Kellium Plate, dat de plaats inneemt van het Hollandse Juweliersplate, waarmede men op voortreffelijke wijze voor de dag kan komen. Het prettige van het geheel is, dat men er, behalve een ongelooflijke verscheidenheid, dingen voor iedere beurs vindt. Dit geldt evenzeer voor de optiek als voor elke andere afdeling. Wij hopen dan ook, dat de ondernemende firma Kan vele, goede en prettige zaken zal doen.

Kapitein Keyzer bevorderd

Oranjestad. — Zaterdagavond vernam de kapitein der mariniers A. Keyzer, dat hij was bevorderd tot majoor. Dat was het begin van de vreugde, want de volgende dag was zijn vrouw jarig. Een dubbele felicitatie dus ten volle waard. Vermoedelijk zal majoor Keyzer echter in maart 1956 naar Curaçao worden overgeplaatst.

Verzoek afgewezen

Oranjestad. — Naar wij vernemen is op het verzoek tot invrijheidsstelling van H., die op beschuldiging van brandstichting werd aangehouden, door rechter mr J. H. Schaafsma afwijzend beschikt.

Dankbrief van P.B.F.

Oranjestad. — In een dankbrief richtte de secretaresse voor Aruba van het Prins Bernhard Fonds, mevr. E. Veenhuys—Spier, zich tot het hoofd en de administrateur van het Huis van Bewaring, waarin zij haar grote erkentelijkheid uitdrukt voor de wijze, waarop de gedetineerden hebben gereageerd op het verzoek om het P.B.F. te steunen. Mevr. Veenhuys meent dat dit vooral te danken is aan het optreden van de heer Hector en de bewakers.

Een naar verhouding bijzonder groot bedrag, *f* 162,52; werd door de gevangenen ingezameld, waarvoor zij verzocht de betrokkenen haar dank te willen overbrengen.

Autobus rijdt in ravijn

Ankara. — Te Tregiin Erzurum in het Siganagebergte (Turkije) is een autobus in een ravijn gestort. 17 personen vonden de dood en 34 werden gewond. De chauffeur verrichtte reparatiewerkzaamheden toen de bus op een helling stond. Plotseling schoot de wagen van de onder de banden geplaatste blokken los en reed achteruit de weg af en het ravijn in.

Argentijnse regering brengt vakverbond onder controle

Buenos Aires. — De staking van het algemeen vakverbond in Argentinië ging gisteren haar tweede dag in. Zij bleef beperkt tot de industriële gebieden. Bij de vleesindustrie braken er gevechten uit tussen stakers en werkwilligen. Troepen werden ingezet om de orde te herstellen. Hierbij werd geschoten en werden twee mensen gewond.

Ook is er op een autobus en een trein geschoten. Een andere autobus werd in brand gestoken. In Zuid Buenos Aires waren barricades opgeworpen, doch deze werden door de troepen zonder tegenstand te ondervinden weer afgebroken. De troepen hebben kampementen opgeslagen langs de hoofdwegen naar Buenos Aires.

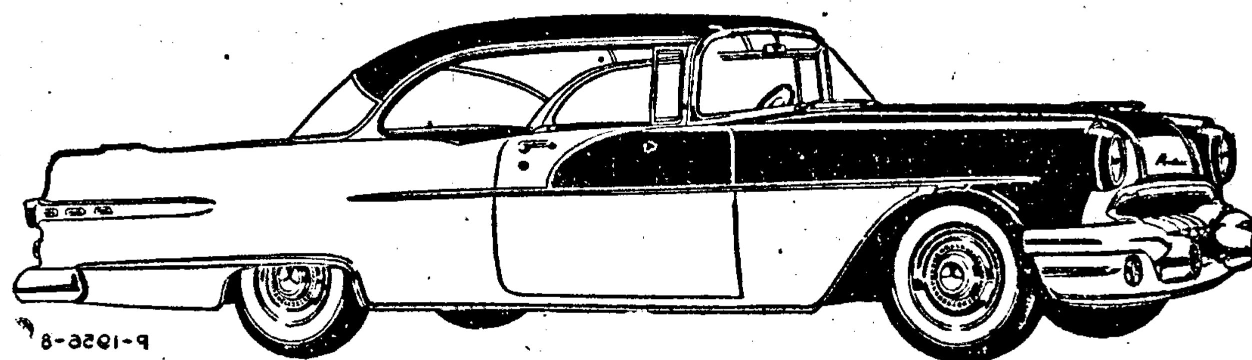
De regering heeft een decreet uitgevaardigd ter beëindiging van de algemene staking. De minister van Arbeid zou de inhoud van dit decreet via de radio bekend maken. Een afdeling mariniers heeft het hoofdkwartier van het vakverbond te Buenos Aires bezet. Talrijke vakverbondsleden en -leiders, die tot staking hebben aangezet, zijn gearresteerd. Bij de bezetting van het hoofdkwartier van het vakverbond werden de mariniers, die deze opdracht kregen, gesteund door een afdeling tanks van het leger en een afdeling pantserwagens. Er werd inmiddels geen schot gelost. Functionarissen van de vakvereniging traden de commandant van de Mariniers tegemoet, toen deze bij de bezetting het gebouw binnenkwam. Spoedig na de bezetting verklaarde de commandant aan de pers, dat de operatie slechts bedoeld was om de komst voor te bereiden van een controleur van de regering, die in de toekomst de aangelegenheden van de vakvereniging zal behartigen. Kort na de bezetting van het gebouw verklaarde de nieuwe minister van arbeid het doel ervan via de radio. Hij zeide o.a.: Door de CGT, zoals de naam van het algemeen vakverbond is, onder contrôle te brengen vernietigen wij het lichaam tot onderdrukking van de arbeiders. De arbeiders moeten streven naar een sterke vakvereniging, die niet door de staat is opgelegd.

Kapitein Alberta Patrnon Laplacet van de Marine is benoemd tot controleur. Bovendien is er een regeringscommissie van onderzoek voor de vakvereniging ingesteld onder voorzitterschap van kolonel José Marine Paso Viola.

De heer en mevr. Whitfield openden hun nieuwe afdeling gistermiddag. Een grote schare vrienden kwam het sympathieke echtpaar gelukwensen aanbieden.

Whitfield's Gift & Souvenir's Shop onder grote belangstelling geopend

Oranjestad. — Gistermiddag werd onder grote belangstelling de nieuwe afdeling van de heer en mevr. Whitfield, de Gift & Souvernir's Shop, geopend. Onder de aanwezigen merkten wij mevr. Kwartsz op. Nu alles netjes is gerangschikt, ziet men hoeveel zorg er is besteed, niet alleen aan de inrichting, doch ook aan de vele verschillende artikelen. Er is b.v. een speciale afdeling voor baby- en kinderkleding en alles is zo overzichtelijk ingedeeld, dat men onmiddellijk ziet waar men moet zijn.

De Internat. zwemkampioenschappen te Moskou

Moskou. — Op de laatste dag van de internationale zwemwedstrijden te Moskou heeft de Hongaarse Maria Lottomerickzy de 100 meter vlinderslag gewonnen in 1 min. 16,4 seconden vóór de Nederlandse Jopie van Alphen met 1 min. 16,9 seconden. De Nederlandse Ada den Haan werd vierde in 1 min. 18,8 sec. Beide meisjes verbeterden evenwel hun beste persoonlijke prestaties.

In de estafette 4x100 meter vrije slag dames bezette de Nederlandse ploeg de tweede plaats achter Hongarije. De winnende ploeg liet 4 min. 31,8 seconden afdrukken, terwijl het Nederlandse team 4 min. 35,4 sec. noteerde.

Semi-profclub op rand van bankroet

Heracles eerste slachtoffer?

Almelo. — De financiële moeilijkheden bij de Almelose semi-profclub Heracles zijn momenteel van dien aard, dat men ernstig overweegt terug te keren naar de afdeling niet betaald voetbal. Bij de aanvang van het seizoen 1955-1956 was er reeds een begrotingstekort van 10.000 gulden, waarbij de recettes berekend waren op een bedrag van gemiddeld 3.000 gulden per wedstrijd. Door de slechte resultaten in de competitie haalde men dit bedrag echter niet, waardoor het tekort steeds groter werd.

Daar het voor mogelijk moet worden gehouden dat Heracles volgend seizoen naar de tweede divisie zal degraderen, zullen deze moeilijkheden door een vermoedelijke aanhoudende vermindering van de publieke belangstelling nog toenemen. Ernstig wordt dan ook overwogen om weer plaatsing te zoeken bij de amateurs.

Een commissie stelt echter pogingen in het werk een bedrag bijeen te brengen, ter dekking van de begrotingstekorten, en waaruit tevens aankopen van nieuwe spelers kunnen worden gefinancierd. Dit bedrag zou moeten liggen tussen de 100.000 en 200.000 gulden.

Men denkt hierbij aan financiële steun van de gemeentelijke overheid en van de plaatselijke fabrikanten. Destijds was Heracles een van de laatste clubs die zich meldden bij de sectie betaald voetbal.

Nederlands Elftal bedwingt Saarland met moeite

Fameuze saves van keeper DE MUNCK wekken bewondering

Saarbruecken. — Nederland speelde gistermiddag een voetbalwedstrijd tegen Saarland, waarin naar aller mening veel te verliezen en weinig te winnen was, aangezien het kleine rayon, waaruit Saarland zijn voetballers kan putten, zodat Nederland aan zijn reputatie verplicht was met een flinke score te zegevieren, terwijl Saarland toch over sterke clubteams beschikt, hetgeen gebleken is uit de 7—5 overwinning van het nationale team op Frankrijk-B en uit de 4—3 overwinning van F.C. Saarbruecken te Milaan tegen F.C. Milan in de wedstrijd om de Europese Beker.

Deze wetenschap van overtuigend te moeten winnen, kon als een handicap voor de Oranjeploeg worden aangemerkt. De elftallen traden aan in tegenwoordigheid van 12.000 toeschouwers in het Kieselhumes-stadion onder leiding van de Belgische scheidsrechter Van Nuffel. Bij de Saarlanders was Strempel van Bornussia Neunkirchen doelwachter in plaats van de geblesseerde Bercherding, die aanvankelijk was aangewezen. Overigens waren de aangekondigde opstellingen van beide teams ongewijzigd.

De Saarlanders openden de score in de zevende minuut door rechtsbuiten Follmann en pas 20 minuten later kon de Nederlandse spil Van der Hart egaliseren uit een wegens hands toegekende strafschop. De Saarlanders speelden snel en in uitstekend ploegverband en ondernamen vele gevaarlijke offensieven, waartegen de Nederlandse verdediging alle zeilen moest bijzetten en tevens nog herhaaldelijk bijgestaan van teruggetrokken voorhoedespelers noodzakelijk was. De Munck demonstreerde een prachtige partij met voortreffelijke anticipatie-vermogen en werd uitstekend geholpen door Van der Hart, Schaap en Klaassens. De gehele Nederlandse verdediging was zeer op dreef, maar de voorhoede stelde teleur en Appel werd volkomen in bedwang gehouden door de Saarlandse spil Lauck. Alhoewel de Saarlanders een duidelijk veldoverwicht hadden, bleef de stand tot de rust verder ongewijzigd 1—1.

In de tweede helft was het Saarlands veldoverwicht zo mogelijk nog groter en er waren perioden, dat de Nederlanders geheel op eigen helft werden teruggedrongen. Toch nam Nederland in de negende minuut de leiding door een kopbal van Brusselers, toen doelman Strempel te vroeg was uitgelopen.

Aan weerszijden werd had gespeeld en de Nederlanders hielden vol tegen de stormlopen van de technisch betere tegenstanders, die echter ook in de verdediging beter dan in de aanval waren. De Munck bleef voortreffelijk spelen en hield o.a. een knalhard schot van midvoor Krieger van 16 meter. Zes minuten vóór het einde hadden de Saarlanders pech, doordat de schoten van rechtsbuiten Follmann en rechtshalf Siedl op lat of palen beukten. Tegen het einde waren beide ploegen zeer vermoeid, doch de score bleef 2—1, waarmede Nederland zijn volhouden beloond zag, maar meer kreeg dan het verdiende.

In de Nederlandse ploeg blonken uit De Munck, Van der Hart, Schaap en Klaassens en in de voorhoede was De Bruyckere de beste. Bij de Saarlanders traden linksback Keck, spil Lauck en linkshalf Philippi op de voorgrond.

Nederland sloeg dezer dagen Noorwegen met 3-0. Het eerste doelpunt, gescoord door Bosselaar. v.l.n.r. Falck, Bosselaar, Svenssen en keeper Hansen.

Teheran. — Hoessein Ala Khan, de premier van Perzië, is vandaag neergeschoten en in het ziekenhuis opgenomen.

De Lions en het Gebrekkige Kind

LINO krijgt een wagen

Willemstad. — Het is een bekend feit, dat de Lions Club steeds klaar staat om het Gebrekkige Kind te helpen, het zij door acties, giften, het gebrekkige kind wordt nooit vergeten.

Nu werd Lino verrast met een prachtige invalidewagen.

Deze schitterend uitgevoerde wagen van het merk Everest-Jennings is bovendien nog speciaal voor deze jongen bruikbaar gemaakt, hiertoe werden o.a. foto's van Lino opgezonden aan de fabriek, die daarom verzocht had teneinde deze wagen zo secuur mogelijk af te leveren.

Men is hier zeer goed in geslaagd zodat Lino zich thans met pleizier voortbeweegt.

Dank zij de Lions is hier vreugde en daadwerkelijke hulp gebracht aan het Gebrekkige Kind.

Het voorbeeld van de Lions werd inmiddels gevolgd en giften kwamen binnen: H.C. d.R.F. 100.—, N.N. ƒ 25.—.

Een woord van dank aan de Lions op de eerste plaats, en aan hen die 't voorbeeld zo goed opvolgden is hier zeker op z'n plaats.

Om de kerstbouten

STAND KERSTBOUTWEDSTRIJDEN

Speelavonden Club „J.P.F." donderdag 17 en zaterdag 18 november.

Seriespel: mevr. W. v.d. Loos 888 pt en heer W. Goedhart 542 pt.

Vrije spelen

Kurkstoten: mevr. A. de la Mar 920 pt en heer V. L. Kriplaney 695 pt.

Kegelstoten: mevr. B. Hartogh 60 pt en de heren M. F. Cosster 30 pt en H. Emanuels 30 pt.

Vlotbrug: heer W. N. Rivers 61 pt.

Grote brug: mej. A. Aksel 300 pt en heer F. A. Bontravers 170 pt.

Kleine brug: heer S. de Lima 50 pt.

Cirkelstoten: heer A. Seylbing 50 pt.

Speerwerpen: mej. A. Aksel 70 pt. en de heer A. R. Ezechiels 134 pt.

Geweerschieten: mevr. I. Ong A. Swie 11 pt en de heer L. Ong A. Swie 16 pt

Sjoelbak: mevr. Valkenburg 25 pt en de heer W. Hartogh 27 pt.

Van het groene laken

Asiento slaat Holland

Groot Kwartier. — Gisteravond werden de biljartwedstrijden tussen ASIENTO en HOLLAND voortgezet met een serie van 10 partijen. Voor de eerste keer in dit tournooi was de eindstand nu eens niet gelijk, want Asiento wist in de laatste partij, toen de stand reeds 5-4 in haar voordeel was, door Hendriks de overwinning van de avond in de wacht en. Overi was door Hendriks de overwinning van de avond in de wacht slepen. Overiweinig of de partijen waren gelijk geëindigd, want het verschil in de beslissende partij tussen Hendriks(Asiento) en Vitters (Holland) bedroeg slechts een carambole. De Uitslagen luiden als volgt:

Holland — Asiento	
Smeyers — Jansen	1-0
Vitters — Hendriks	0-1
Ossanen — Goedendorp	0-1
Muller — Lips	0-1
Herwig — J. v. Heeswijk	1-0
Hartgers — Stoopman	1-0
Korevaar — Kleinbussink	0-1
Tims — Wilfert	0-1
Hartgers — Lichtenbeld	0-1
Smeyers — Willems	1-0

De stand tot en met gisteravond is: Asiento 16 gewonnen partijen, Holland 14 gewonnen partijen.

De wedstrijden werden hedenavond in het Biljart Centrum Groot Kwartier voortgezet.

Chatlion in andere handen

Paramaribo. — De Gouvernements Leprozerieën-inrichting „Groot Chatlien" zal op 1 januari 1955 worden overgedragen aan het „Leger des Heils". Met de leiding van deze inrichting wordt belast een Nederlander, die op dit gebied in Indonesië grote en bijzondere ervaringen heeft opgedaan.

Suriname-DIM in kunstlicht?

Paramaribo. — Op 27 november as. wordt, zoals wij reeds eerder wisten te melden, de Colombiaanse kampioensvoetbalclub D.I.M. in Suriname verwacht voor het spelen van drie wedstrijden tegen het vertegenwoordigend elftal van Paramaribo. Het is niet uitgesloten, dat D.I.M. in het Surinaamse Stadion bij kunstlicht zal spelen. De O.G.E.M., belast met het aanbrengen van de verlichting, doet al het mogelijke om de verlichting voor deze datum klaar te krijgen. Wanneer het stadion verlicht zal zijn, heeft Suriname dan drie verlichte sportvelden, t.w. het N.G.V.B.-terrein, het Jeugdcentrum en het Suriname Stadion.

ERIC DE NOORMAN: De jacht op het zwaard

166 Nauwelijks heeft Tsacha het Zwaard Tyrr laten vallen, of Svitjold springt naar voren. „Val aan, mannen! Grijpt de schurk en verovert het zwaard!"

De Nomaden dreigen reeds voor de woest aanvallende Norenkrijgers op de vlucht te slaan, doch de stem van hun gewonde aanvoerder houdt hen tegen en na een korte aarzeling stormen ook zij gillend naar voren. Terwijl de groepen met hevig wapengekletter slaags raken, verwijdert Tsacha met trillende vingers de pijl uit zijn arm. In de opwinding van het ogenblik slaat hij geen acht op Chu Ghandra, die zachtjes nader geslopen is. Pas als hij zich omwendt om het Zwaard Tyrr weer op te vatten, bemerkt hij, dat het meisje zich met het begeerde zwaard uit de voeten poogt te maken.

„Halt, Chu Ghandra", hijgt de Nomade, bleek van schrik en woede. Hij staat op het punt haar achterna te gaan, als een krachtige stem luid over het strijdtoneel schalt. „Hierheen, mannen! Laat uw bogen spreken". De Noorman, flitst het door zijn brein. Als even later de blonde haardos van zijn gevreesde tegenstander door het gebladerte opduikt, maakt een gevoel van radeloze onmacht zich van hem meester. Zonder zich verder om het lot van zijn krijgers te bekommeren, duikt hij haastig weg in de struiken.

„Bezat ik nu slechts het zwaard, o hond der honden", sist hij hees van woede. Hij duikt ineen, als een aantal Noormannen rakelings langs hem heen stormt. „Te deksel, waar is de schurk gebleven?" krijst Halfra verontwaardigd. Tsacha houdt de adem in, als de edelman met zijn zwaard door de struiken port. Dan verwijderen de voetstappen zich haastig en grommend wist de vluchteling zich het zweet van het voorhoofd. Roerloos, in een krampachtige houding, blijft hij luisteren naar het rumoer van de strijd, de allengs zwakker wordt. Nog eenmaal hoort hij de stem van de Noorman hoog boven alles uit een bevel schreeuwen, dan daalt een vreemde stilte neer over het strijdtoneel en behoedzaam richt Tsacha zich op. Nauwkeurig onderwerpt hij de grond aan een onderzoek en een grijns trekt over zijn gelaat als hij de zwakke afdruk van een vrouwenvoet ontdekt. „Ha, mijn duifje", mompelt hij triomfantelijk, „ge zult Tsacha niet ontlopen. En waar gij zijt, is het Zwaard ook, nietwaar?" Dan sluipt hij haastig achter Chu Ghandra's spoor aan.

BEKENDMAKING

De Gezaghebber van het eilandgebied Curaçao, Plaatselijk Hoofd van Politie, maakt hierbij bekend, dat zij, die op het eiland Curaçao in het bezit zijn van een machtiging tot het bij zich hebben van een vuurwapen op de openbare weg of op een voor het publiek toegankelijke plaats, hun aanvragen om een soortgelijke machtiging voor het jaar 1956 IN DE LOOP VAN DE MAAND DECEMBER 1955 te zijne kantore behoren in te dienen, onder gelijktijdige betaling van de verschuldigde zegelrechten ad fl. 5.—.

LATER INGEDIENDE AANVRAGEN WORDEN NIET MEER IN BEHANDELING GENOMEN.

Zij, die in het bezit zijn van een machtiging tot het voorhanden hebben van een vuurwapen, dienen zich in de loop van de maand Januari 1956 aan het Hoofdbureau van Politie, kamer No. 15 te melden ter visering van hun machtiging en onder vertoon van het betrokken vuurwapen. Verstrijkt de geldigheidsduur van deze machtiging op 31 December 1955, zo dienen de houders hun aanvragen om een soortgelijke machtiging IN DE LOOP VAN DE MAAND DECEMBER 1955 te zijne kantore in te dienen, onder gelijktijdige betaling der verschuldigde zegelrechten ad f. 2.— alsmede voor elk wapen f. 1.— administratie-kosten.

Het niet nakomen van deze verplichtingen heeft het vervallen van de machtiging ten gevolge.

De aandacht wordt er op gevestigd, dat afgezien van de strafvervolging waaraan betrokkene zich blootstelt, onverwijld zal worden overgegaan tot inbeslagname van het betrokken vuurwapen, indien men dit bij zich, of voorhanden heeft, zonder in het bezit te zijn van een daartoe strekkende geldige machtiging, terwijl aan betrokkene geen machtiging meer zal worden verleend.

Curaçao, November 1955.

De Gezaghebber van het eilandgebied Curaçao,
Plaatselijk Hoofd van Politie,
M. P. GORSIRA.

BEKENDMAKING

Wij brengen onder de aandacht van onze verbruikers, dat de rekeningen voor geleverde electrische energie over de maand **OCTOBER, zonder uitzondering, uiterlijk de 24e NOVEMBER betaald** moeten worden.

Na deze datum niet betaalde rekeningen zullen door ons worden geincasseerd, verhoogd met een gulden incassokosten. Wij verzoeken onze verbruikers tijdig hun rekeningen te voldoen, teneinde zowel extra kosten als verbreking van de aansluiting op ons net te voorkomen.

N.V. OVERZEESE GAS- en ELECTRICITEITMAATSCHAPPIJ
ELECTRICITEITBEDRIJF CURACAO